

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 59

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

48. sējums
2005. gada 5. marts

Saturs	I	Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta	
	★	Padomes Regula (EK) Nr. 374/2005 (2005. gada 28. februāris), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2007/2000, ar kuru ievieš ārkārtas pasākumus tirdzniecībā ar tām valstīm un teritorijām, kas piedalās Eiropas Savienības asociācijas un stabilizācijas procesā vai ir ar to saistītas	1
		Komisijas Regula (EK) Nr. 375/2005 (2005. gada 4. marts), ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem	3
		Komisijas Regula (EK) Nr. 376/2005 (2005. gada 4. marts), ar kuru tiek apturēti sviesta iepirkumi dažās dalībvalstīs	5
		Komisijas Regula (EK) Nr. 377/2005 (2005. gada 4. marts), ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 72/2005, ar kuru tiek apturēta preferenciālā muitas nodokļu piemērošana vienziestu (standarta) neļķu ievadumiem ar izcelsmi Rietumkrastā un Gazas sektorā	6
	★	Komisijas Regula (EK) Nr. 378/2005 (2005. gada 4. marts) par sīki izstrādātiem noteikumiem, lai piemērotu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1831/2003 attiecībā uz Kopienas references laboratorijas pienākumiem un uzdevumiem saistībā ar pārtikas piedevu atļauju pieteikumiem ⁽¹⁾	8
	★	Komisijas Regula (EK) Nr. 379/2005 (2005. gada 4. marts), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1168/1999, kas nosaka tirdzniecības standartus plūmēm	16
	II	Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta	
		Komisija	
		2005/174/EK:	
	★	Komisijas Lēmums (2005. gada 28. februāris), ar ko nosaka pamatnostādnes, kuras papildina Padomes Direktīvas 90/219/EEK II pielikuma B daļu par ģenētiski modificētu mikroorganismu ierobežotu izmantošanu (izziņots ar dokumenta numuru K(2005) 413) ⁽¹⁾	20

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

(Turpinājums nākamajā lapā)

2005/175/EK:

- ★ **Komisijas Ieteikums (2005. gada 1. marts), par koordinētu programmu pārtikas produktu oficiālai kontrolei 2005. gadam** ⁽¹⁾ 27

2005/176/EK:

- ★ **Komisijas Lēmums (2005. gada 1. marts), kodificētas veidlapas un kodu noteikšanu dzīvnieku slimību izziņošanai saskaņā ar Padomes Direktīvu 82/894/EEK (izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 993)** ⁽¹⁾ 40

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

PADOMES REGULA (EK) Nr. 374/2005

(2005. gada 28. februāris),

ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2007/2000, ar kuru ievieš ārkārtas pasākumus tirdzniecībā ar tām valstīm un teritorijām, kas piedalās Eiropas Savienības asociācijas un stabilizācijas procesā vai ir ar to saistītas

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 133. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2007/2000⁽¹⁾ Kopiena ir paplašinājusi atbrīvojumu no muitas importam no attiecīgajām valstīm attiecībā uz lielāko daļu lauksaimniecības produktu, tostarp cukuru.
- (2) Cukura gadījumā atbrīvojums no muitas bez daudzuma ierobežojumiem ir radījis stimulu Rietumbalkānu valstīm ražot tādos apjomos, kas nav ilgtspējīgi, ņemot vērā paredzamos notikumus.
- (3) Importa režīma izmaiņas katrai Rietumbalkānu valstij, vienlaicīgi ļaujot ievērot pastāvošās tirdzniecības koncesijas, sagatavos to nozari vajadzīgajiem pielāgojumiem, lai tā darbotos reālos un ekonomiski ilgtspējīgos apstākļos.
- (4) Regula (EK) Nr. 2007/2000 būtu jāgroza, lai precizētu, ka saskaņā ar autonomu režīmu preferenciāli viņa ievēdumi no Rietumbalkānu valstīm labumu gūst vienīgi no tarifa kvotas, nevis no atbrīvojuma no muitas,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 2007/2000 groza šādi:

1) Regulas 1. pantu groza šādi:

a) 1. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“1. Ievērojot īpašos noteikumus, kas paredzēti 3. un 4. pantā, ražojumus, kuru izcelsme ir Albānijā, Bosnijā un Hercegovinā un Horvātijā, Bijušajā Dienvidslāvijas Maķedonijas Republikā un Serbijā un Melnkalnē, ietverot Kosovu, izņemot ražojumus, kas atbilst Kombinētās nomenklatūras apakšpozīcijām Nr. 0102, 0201, 0202, 1604, 1701, 1702 un 2204, ļauj importēt Kopienā bez daudzuma ierobežojumiem vai pasākumiem ar līdzvērtīgu iedarbību un atbrīvo no muitas nodokļiem un maksājumiem ar līdzvērtīgu iedarbību.”;

b) pievieno šādu punktu:

“3. Ievēdot cukura produktus, kuri atbilst Kombinētās nomenklatūras apakšpozīcijām Nr. 1701 un 1702 un kuru izcelsme ir Albānijā, Bosnijā un Hercegovinā, kā arī Serbijā un Melnkalnē, tostarp Kosovā, piemēro 4. pantā paredzētās koncesijas.”.

2) Regulas 4. pantam pievieno šādu 4. punktu:

“4. Ievēdot cukura produktus, kuri atbilst Kombinētās nomenklatūras apakšpozīcijām Nr. 1701 un 1702 un kuru izcelsme ir Albānijā, Bosnijā un Hercegovinā, kā arī Serbijā un Melnkalnē, tostarp Kosovā, piemēro šādas ikgadējās beznodokļu tarifa kvotas:

a) 1 000 tonnu (neto svars) cukura produktiem, kuru izcelsme ir Albānijā;

b) 12 000 tonnu (neto svars) cukura produktiem, kuru izcelsme ir Bosnijā un Hercegovinā;

c) 180 000 tonnu (neto svars) cukura produktiem, kuru izcelsme ir Serbijā un Melnkalnē, tostarp Kosovā.”.

⁽¹⁾ OV L 240, 23.9.2000., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 607/2003 (OV L 86, 3.4.2003., 18. lpp).

3) Regulas 6. pantu groza šādi:

a) panta nosaukumu aizstāj ar nosaukumu

“Tarifa kvotu īstenošana intensīvi barotu jaunlopu gaļai un cukuram”;

b) pantam pievieno šādu daļu:

“Sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu tarifu kvotas cukura produktiem, kuri atbilst apakšpozīcijām Nr. 1701 un 1702, Komisija nosaka saskaņā ar procedūru,

kas paredzēta 42. panta 2. punktā Regulā (EK) Nr. 1260/2001 (2001. gada 19. jūnijs) par cukura tirgu kopīgo organizāciju (*).

(*) OV L 178, 30.6.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 39/2004 (OV L 6, 10.1.2004., 16. lpp.).”

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 1. jūlijā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 28. februārī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
F. BODEN

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 375/2005**(2005. gada 4. marts),****ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1994. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 3223/94 par sīki izstrādātiem augļu un dārzeņu ieviešanas režīma izpildes noteikumiem⁽¹⁾, un jo īpaši tās 4. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 3223/94, piemērojot Urugvajai kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta ieviešanas vērtības pielikumā precizētajiem produktu ievēdumiem no trešām valstīm un periodiem.

- (2) Piemērojot iepriekš minētos kritērijus, standarta ieviešanas vērtības nosakāmas līmeņos, kas norādīti šīs regulas pielikumā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta ieviešanas vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 3223/94 4. pantā, ir tādas, kā norādīts tabulā, kas pievienota pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 5. martā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 4. martā

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
J. M. SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ OV L 337, 24.12.1994., 66. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1947/2002 (OV L 299, 1.11.2002., 17. lpp.).

PIELIKUMS

Komisijas 2005. gada 4. martā Regulai, ar kuru nosaka standarta ievēšanas vērtības nolūkā noteikt ievēšanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem

(EUR/100 kg)		
KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ievēšanas vērtība
0702 00 00	052	107,2
	204	82,9
	212	123,3
	624	182,8
	999	124,1
0707 00 05	052	168,5
	068	159,6
	204	139,6
	999	155,9
0709 10 00	220	24,0
	999	24,0
0709 90 70	052	181,5
	204	149,3
	999	165,4
0805 10 20	052	59,3
	204	49,9
	212	52,8
	220	52,0
	421	41,6
	624	61,4
	999	52,8
0805 50 10	052	66,5
	220	76,3
	624	51,0
	999	64,6
0808 10 80	388	81,1
	400	112,5
	404	71,0
	508	77,7
	512	53,6
	528	71,0
	720	66,6
	999	76,2
0808 20 50	052	208,3
	388	70,0
	400	92,1
	512	85,3
	528	65,6
	720	45,1
	999	94,4

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 2081/2003 (OV L 313, 28.11.2003., 11. lpp.). Kods "999" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 376/2005**(2005. gada 4. marts),****ar kuru tiek apturēti sviesta iepirkumi dažās dalībvalstīs**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1255/1999 par piena un piena produktu tirgus kopējo organizāciju⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 1999. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 2771/1999 par sīki izstrādātiem izpildes noteikumiem Padomes Regulai (EK) Nr. 1255/1999 attiecībā uz intervences pasākumiem sviesta un krējuma tirgū⁽²⁾, un jo īpaši tās 2. pantu,

tā kā:

- (1) Regulas (EK) Nr. 2771/1999 2. pantā paredzēts, ka Komisija sāk vai pārtrauc kādā dalībvalstī iepirkumus, tiklīdz konstatēts, ka tirgus cena šajā dalībvalstī divu secīgu nedēļu laikā atkarībā no gadījuma vai nu nesasniedz līmeni 92 % no intervences cenas, vai arī ir vienāda ar to vai pārsniedz to.

- (2) Pēdējais to dalībvalstu saraksts, kurās tiek apturēti intervences pasākumi, tika izveidots ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 337/2005⁽³⁾. Šis saraksts ir jāpielāgo, lai ņemtu vērā jaunās tirgus cenas, ko Francija un Apvienotā Karaliste paziņojušas, piemērojot 8. pantu Regulā (EK) Nr. 2771/1999. Skaidrības labad ir jāaizstāj šis saraksts un jāatceļ Regula (EK) Nr. 337/2005,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Sviesta iepirkumi, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1255/1999 6. panta 1. punktā, tiek apturēti Beļģijā, Čehijā, Dānijā, Kiprā, Ungārijā, Maltā, Grieķijā, Luksemburgā, Nīderlandē, Austrijā, Slovākijā, Slovēnijā, Somijā un Zviedrijā.

2. pants

Regula (EK) Nr. 337/2005 tiek atcelta.

3. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 5. martā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 4. martā

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 48. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 186/2004 (OV L 29, 3.2.2004., 6. lpp.).

⁽²⁾ OV L 333, 24.12.1999., 11. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2250/2004 (OV L 381, 28.12.2004., 25. lpp.).

⁽³⁾ OV L 53, 26.2.2005., 24. lpp.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 377/2005

(2005. gada 4. marts),

ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 72/2005, ar kuru tiek apturēta preferenciālā muitas nodokļu piemērošana vienziedu (standarta) nelķu ievadumiem ar izcelsmi Rietumkrastā un Gazas sektorā

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

747/2001, kas nosaka Kopienas tarifa kvotu un salīdzināmo daudzumu administrēšanu attiecībā uz produktiem, par kuriem atbilstīgi nolīgumiem ar atsevišķām Vidusjūras reģiona valstīm var pretendēt uz atvieglojumiem, un atceļ Regulu (EK) Nr. 1981/94 un (EK) Nr. 934/95⁽⁴⁾.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1987. gada 21. decembra Regulu (EEK) Nr. 4088/87, kas paredz nosacījumus preferenciāla muitas nodokļa piemērošanai noteiktu ziedkopības produktu ievadumiem (importam) ar izcelsmi Kiprā, Izraēlā, Jordānā un Marokā, kā arī Jordānas Rietumkrastā un Gazas joslā⁽¹⁾, un jo īpaši tās 5. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

- (4) Tātad ir jāatceļ Regula (EK) Nr. 72/2005 no datuma, kad minētā regula stājas spēkā, ar nosacījumu, ka saskaņā ar minēto regulu iekasēto muitas nodevu atmaksa var tikt veikta atbilstoši noteikumiem Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EKK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi⁽⁵⁾ un Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulā (EKK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EKK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi⁽⁶⁾.

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Padomes 2004. gada 22. decembra Lēmumu 2005/4/EK par nolīguma slēgšanu vēstulju apmaiņas veidā starp Eiropas Kopienas un Palestīnas Atbrīvošanas organizāciju (PLO), kas darbojas Jordānas Rietumkrasta un Gazas sektora Palestīniešu pašpārvaldes vārdā, par savstarpējiem liberalizācijas pasākumiem un EK un Palestīniešu pašpārvaldes pagaidu asociācijas nolīguma 1. un 2. protokola aizstāšanu⁽²⁾, kopš 2005. gada 1. janvāra vairs nav nepieciešams noteikt minimālās iekļuves cenas no Rietumkrasta un Gazas sektora importētajām rozēm un nelķēm, jo viss imports tarifa kvotu ietvaros notiek preferenciālu muitas nodokļu režīmā.

- (5) Komisijai jāpieņem šie pasākumi laikposmā starp Dzīvo augu un ziedkopības produktu pārvaldības komitejas sanāksmēm,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 72/2005 atceļ no 2005. gada 18. janvāra.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 5. martā.

- (2) Tomēr, šīs cenas tika aprēķinātas un to rezultātā tika pieņemta Komisijas (EK) Regula Nr. 72/2005⁽³⁾.

- (3) Tāpēc ir jāatjauno preferenciālais muitas nodoklis, kādu to paredz Padomes 2001. gada 9. aprīļa Regula (EK) Nr.

⁽¹⁾ OV L 382, 31.12.1987., 22. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1300/97 (OV L 177, 5.7.1997., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 2, 5.1.2005., 4. lpp.

⁽³⁾ OV L 14, 18.1.2005., 13. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 109, 19.4.2001., 2. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2279/2004 (OV L 396, 31.12.2004., 38. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽⁶⁾ OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2286/2003 (OV L 343, 31.12.2003., 1. lpp.).

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 4. martā

Komisijas vārdā —
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
J. M. SILVA RODRÍGUEZ

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 378/2005

(2005. gada 4. marts)

par sīki izstrādātiem noteikumiem, lai piemērotu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1831/2003 attiecībā uz Kopienas referenes laboratorijas pienākumiem un uzdevumiem saistībā ar pārtikas piedevu atļauju pieteikumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

("iestāde"), lai nodrošinātu to, ka var izpildīt Regulā (EK) Nr. 1831/2003 noteiktās procedūras.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā 2003. gada 22. septembra Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1831/2003 par dzīvnieku ēdināšanā lietotām piedevām⁽¹⁾ un jo īpaši tās 7. panta 4. punkta pirmo daļu un 21. panta trešo daļu,

tā kā:

(1) Regulā (EK) Nr. 1831/2003 ir sniegti noteikumi attiecībā uz dzīvnieku ēdināšanas pārtikas piedevu lietošanu un laišanu tirgū. Tā nosaka, ka jebkurai personai, kura vēlas saņemt atļauju attiecībā uz pārtikas piedevu vai pārtikas piedevas jaunu pielietojumu, ir jāiesniedz Komisijai atļaujas pieteikums ("pieteikums") saskaņā ar attiecīgo regulu.

(2) Regula (EK) Nr. 1831/2003 arī nosaka, ka Kopienas referenes laboratorija (KRL) veic noteiktus pienākumus un uzdevumus, kas ir noteikti minētās regulas II pielikumā. Bez tam tā nosaka, ka Komisijas Kopīgajam pētniecības centram ir jābūt KRL un ka šajā pielikumā noteikto pienākumu un uzdevumu īstenošanai tam var palīdzēt valsts referenes laboratoriju konsorcijs.

(3) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1831/2003 ir jāpieņem sīki noteikumi šīs regulas II pielikuma īstenošanai, iekļaujot praktiskus nosacījumus KRL pienākumiem un uzdevumiem, un šis pielikums atbilstoši jāgroza.

(4) Turklāt paraugiem, kuri tiek sniegti pieteikumā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1831/2003, ir jāatbilst īpašām prasībām, ņemot vērā KRL pienākumus un uzdevumus.

(5) Ir jānosaka precīzs termiņš KRL novērtēšanas ziņojuma iesniegšanai Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādē

(6) KRL ir jābūt pilnvarotai pieprasīt maksu no pieteikuma iesniedzējiem, lai segtu KRL un valsts referenes laboratorijas pienākumu un uzdevumu veikšanas izmaksas.

(7) Valsts referenes laboratorijām ir jāpieder laboratoriju konsorcijs, kas palīdz KRL, tikai tad, ja tās atbilst īpašām prasībām, lai pienācīgi īstenotu Regulā (EK) Nr. 1831/2003 noteiktos pienākumus un uzdevumus. Ir jāļauj dalībvalstīm vērsties pie Komisijas, lai ieceltu šādas laboratorijas.

(8) Lai nodrošinātu efektīvu konsorcija funkcionēšanu, ir jāieceļ ziņošanas laboratorija, lai īstenotu katra atsevišķa pieteikuma analīzes metodes(žu) sākotnējo izvērtējumu, kā arī jānosaka skaidri uzdevumi un pienākumi ziņošanas laboratorijai un citām laboratorijām, kas piedalās konsorcijā.

(9) Ir jānosaka īpašas procedūras gadījumiem, ja pieteikumā sniegtā informācija ir nepietiekoša attiecībā uz analīzes metodes(žu) testēšanu vai validāciju, kā ir paredzēts pieteikumā.

(10) Stabilitātes un efektivitātes interesēs, kā arī lai konsorcijs darbotos operatīvi, ir jāieceļ valsts referenes laboratorijas, kas piedalās konsorcijā.

(11) Attiecības starp konsorcija locekļiem ir jānosaka ar līguma starpniecību. Šajā kontekstā KRL var izstrādāt ieteikumus pieteikuma iesniedzējiem un laboratorijām, kas piedalās konsorcijā.

(12) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pastāvīgās pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejas atzinumu,

⁽¹⁾ OV L 268, 18.10.2003., 29. lpp.

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Šī regula nosaka sīkus noteikumus Regulas (EK) Nr. 1831/2003 īstenošanai attiecībā uz Kopienas References laboratorijas (KRL) uzdevumiem un pienākumiem:

- a) pieteikumi barības piedevu vai barības piedevu jauna pielietojuma atļaujām, kā tas noteikts attiecīgās regulas 4. panta 1. punktā ("ieteikums"); un
- b) Kopienas references laboratorijas ("KRL") pienākumi un uzdevumi.

2. pants

Definīcijas

Šīs regulas mērķiem piemēro šādas definīcijas:

- a) "references paraugs" ir barības piedevas, kas ir pieteikuma objekts, reprezentatīvs paraugs, kā tas noteikts Regulas (EK) Nr. 1831/2003 7. panta 3. punkta f) apakšpunktā;
- b) "analīzes metode" ir procedūra, ar kuru nosaka barības piedevas aktīvo(ās) vielu(as) barībā un atbilstošos gadījumos nosaka tās atliekas vai metabolītu(s) pārtikā, kā tas noteikts Regulas (EK) Nr. 1831/2003 7. panta 3. punkta c) apakšpunktā;
- c) "analīzes metodes novērtēšana" ir rūpīga pieteikumā raksturotās analīzes metodes protokola izvērtēšana, ieskaitot, ja nepieciešams, literatūras izpēti, bet ne vienmēr eksperimentālu darbu;
- d) "analīzes metodes testēšana" ir analīzes metodes piemērošana laboratorijā un rezultātu salīdzināšana ar tiem rezultātiem, kas ir minēti pieteikumā;
- e) "analīzes metodes validācija" ir apstiprinājums, ka analīzes metode atbilst paredzētajam mērķim; izmantojot savstarpēju salīdzinājumu saskaņā ar ISO 5725-1 līdz 6 vai citām starptautiski saskaņotām metožu validācijas vadlīnijām ar savstarpēja salīdzinājuma palīdzību;

f) "barības testa materiāls" ir barības paraugs vai premiksu paraugs, ietverot vai neietverot barības piedevas, kas ir pieteikuma objekts, kuru izmanto eksperimentāliem pētījumiem par analīzes metodēm, lai noteiktu barības piedevas barībā un/vai premiksos;

g) "pārtikas testa materiāls" ir no tiem dzīvniekiem iegūts pārtikas paraugs, kas ir baroti ar barību, kurā ir vai nav iekļautas barības piedevas, kas savukārt ir pieteikuma objekts, un kuru izmanto eksperimentāliem pētījumiem par analīzes metodēm, lai noteiktu pārtikas piedevas atliekas vai metabolītu(s).

3. pants

References paraugi

1. Ikviens persona, kas iesniedz pieteikumu, nosūta references paraugus:

- a) formā, kādā pieteikuma iesniedzējs ir paredzējis barības piedevu laist tirgū,
- b) kuri ir piemēroti pārveidošanai formā, kādā pieteikuma iesniedzējs ir paredzējis barības piedevu laist tirgū.

2. Pieteikuma iesniedzējs nosūta trīs references paraugus kopā ar rakstisku paziņojumu, ka 4. panta 1. punktā noteiktā maksa ir samaksāta.

3. Pieteikuma iesniedzējs nodrošina barības un/vai pārtikas testa materiālu, kas saistīts ar paraugiem, ja to pieprasa KRL.

4. pants

Maksas

1. KRL no pieteikuma iesniedzēja iekasē maksu EUR 3 000 apmērā par katru pieteikumu ("maksa").

2. KRL izmanto maksas, lai segtu Regulas (EK) Nr. 1831/2003 II pielikumā noteikto pienākumu un uzdevumu izmaksas, un jo īpaši to pienākumu un uzdevumu, kas minēti šī pielikuma 2. punkta 1. daļā, 2. punkta 2. daļā un 2. punkta 3. daļā.

3. Maksas apjomu, kas minēts 1. pantā, var koriģēt reizi gadā saskaņā ar procedūru, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1831/2003 22. panta 2. punktā. Veicot korekciju, ņem vērā pieredzi, kas gūta šīs regulas darbības laikā, un jo īpaši iespēju piemērot atšķirīgas maksas atšķirīgiem pieteikumu veidiem.

5. pants

KRL novērtēšanas ziņojumi

1. KRL iesniedz pilnu novērtēšanas ziņojumu Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei ("iestāde") par katru pieteikumu trīs mēnešu laikā no derīga pieteikuma saņemšanas brīža, kā tas minēts Regulas (EK) Nr. 1831/2003 8. panta 1. punktā, un no maksas saņemšanas. Tomēr, ja KRL uzskata, ka pieteikums ir ļoti sarežģīts, tā var pagarināt šo periodu par vēl vienu mēnesi. KRL informē Komisiju, iestādi un pieteikuma iesniedzēju gadījumā, ja periods tiek pagarināts.
2. Novērtēšanas ziņojumā, kas minēts 1. punktā, jo īpaši ietver:
 - a) novērtējumu, norādot, vai analīzes metodes pieteikumā iesniegtajā informācijā ir piemērotas, lai izmantotu oficiālās kontrolēs;
 - b) norādi, vai analīzes metodes testēšana ir nepieciešama;
 - c) norādi, vai analīzes metodes validācija, izmantojot savstarpējās salīdzināšanas pētījumus, ir nepieciešama.

II NODAĻA

VALSTS REFERENCES LABORATORIJAS

6. pants

Valsts references laboratorijas

1. KRL palīdz valsts references laboratoriju konsorcijs ("konsorcijs"), lai veiktu pienākumus un uzdevumus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1831/2003 II pielikuma 2. punkta 2. daļā, 2. punkta 4. daļā un 3. punktā.
2. Konsorcijs var piedalīties valsts references laboratorijas, kas atbilst I pielikumā noteiktajām prasībām. II pielikumā minētās laboratorijas ir ieceltas valsts references dalībai konsorcijs.
3. Konsorcijs locekļi, tostarp KRL, noslēdz līgumu, lai noteiktu attiecības starp tiem, jo īpaši attiecībā uz finansiālajiem jautājumiem. Jo īpaši līgumā var paredzēt, ka KRL ir jāsniedz daļa maksas, ko tā saņem, citiem konsorcijs locekļiem. Ievērojot šo līgumu, KRL var sniegt ieteikumus konsorcijs locekļiem, kā tas minēts 12. pantā.
4. Jebkura dalībvalsts var iesniegt Komisijai pieprasījumus, lai ieceltu nākamās valsts references laboratorijas dalībai konsorcijs.

Ja Komisija uzskata, ka šādas laboratorijas atbilst I pielikumā noteiktajām prasībām, tā izdara grozījumus II pielikuma sarakstā saskaņā ar procedūru, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1831/2003 22. panta 2. punktā. Tā pati procedūra tiek piemērota, ja dalībvalsts vēlas atsaukt vienu no tās valsts references laboratorijām no konsorcijs. Lai atainotu visas konsorcijs izmaiņas, tiek pielāgotas līgumsaistības starp konsorcijs locekļiem.

7. pants

Ziņošanas laboratorijas

1. KRL ieceļ vienu laboratoriju, kas darbojas kā ziņošanas laboratorija par katru pieteikumu ("ziņošanas laboratorija").

Tomēr arī KRL var darboties kā ziņošanas laboratorija, kas sniedz informāciju par pieteikumiem.
2. Ieceļot ziņošanas laboratoriju, KRL ņem vērā laboratorijas kompetenci, pieredzi un darba apjomu.
3. Laboratorijas nosūta ziņošanas laboratorijai komentārus 20 dienu laikā kopš sākotnējā novērtēšanas ziņojuma saņemšanas brīža, kā tas noteikts 8. panta 2. punkta a) apakšpunktā.

8. pants

Ziņošanas laboratoriju pienākumi un uzdevumi

Ziņošanas laboratorijas ir atbildīgas par:

- a) sākotnējā novērtēšanas ziņojuma projekta izstrādi attiecībā uz katrā pieteikumā iesniegto informāciju, kā arī par šī ziņojuma iesniegšanu citām laboratorijām, lai sniegtu komentārus;
- b) no citām laboratorijām saņemto komentāru apkopošanu un pārskatīta novērtēšanas ziņojuma sagatavošanu;
- c) pārskatīta novērtēšanas ziņojuma iesniegšanu KRL atbilstošā laikā, lai ļautu KRL iesniegt tās pilno novērtēšanas ziņojumu iestādei, ievērojot termiņu, kas minēts 5. panta 1. punktā.

9. pants

Laboratoriju, kas piedalās konsorcijs, pienākumi un uzdevumi

1. Laboratorijas, kas piedalās konsorcijs, sniedz savu ieguldījumu ziņošanas laboratorijas sagatavotajā sākotnējā novērtēšanas ziņojumā, izsūtot komentārus ziņošanas laboratorijai 20 dienu laikā pēc sākotnējā ziņojuma saņemšanas.

2. Katra laboratorija līdz katra gada 30. janvārim paziņo KRL tādu pieteikumu skaita aprēķinu, par kuriem tā varētu veikt ziņošanas laboratorijas pienākumus konkrētajā gadā. KRL katru gadu visām laboratorijām sniedz sniegto aprēķinu apkopojumu.

III NODAĻA

ANALĪZES METOŽU TESTĒŠANA UN VALIDĀCIJA, ZIŅOŠANA UN IETEIKUMI

10. pants

Analīzes metožu testēšana un validācija

1. KRL norāda tās novērtēšanas ziņojumā iestādei, kā tas noteikts 5. panta 2. punktā, un informē pieteikuma iesniedzēju un Komisiju, vai tā uzskata, ka ir nepieciešamas šādas darbības:

- a) analīzes metožu testēšana;
- b) analīzes metožu validācija.

Šajā sakarā KRL pieteikuma iesniedzējam nodrošina dokumentu, kurā izklāstīts konsorcijs veicamais darbs, ietverot laika plānojumu un speciālas maksas aprēķinu, ko maksā pieteikuma iesniedzējs. Pieteikuma iesniedzējs informē KRL par dokumenta apstiprināšanu 15 dienu laikā kopš paziņojuma saņemšanas.

2. KRL 30 dienu laikā pēc tam, kad tai kļūst pieejami testēšanas un validācijas darba rezultāti, papildina ziņojumu, kas tiek nosūtīts iestādei, kā tas noteikts 5. panta 1. punktā, ar pielikumu par 1. punktā paredzētās procedūras piemērošanas rezultātiem.

11. pants

Ziņošana

KRL atbild par gada ziņojuma sagatavošanu par katra gada veiktajām darbībām šīs regulas īstenošanai un iesniedz to Komī-

sijai. Konsorcijs sniedz ieguldījumu šāda gada ziņojuma sagatavošanā.

Lai sagatavotu gada ziņojumu, KRL var arī organizēt gada tikšanos ar konsorciju.

12. pants

Ieteikumi

1. KRL var izstrādāt sīkus ieteikumus pieteikuma iesniedzējiem par:

- a) references paraugiem;
- b) analīzes metožu testēšanu, jo īpaši ietverot kritērijus par to, kad šāda testēšana var būt nepieciešama;
- c) analīzes metožu validāciju, jo īpaši ietverot kritērijus par to, kad šāda validācija var būt nepieciešama.

2. KRL izstrādā sīkus ieteikumus laboratorijām, ietverot kritērijus ziņošanas laboratoriju iecelšanai.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

13. pants

Regulas (EK) Nr. 1831/2003 grozījumi

Regulas (EK) Nr. 1831/2003 II pielikuma 2. un 3. punktu aizstāj ar šīs regulas III pielikuma tekstu.

14. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 4. martā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU

I PIELIKUMS

8. pantā minētās prasības laboratorijām

Laboratorijām, kas piedalās konsorciņā, ir jāatbilst šādām minimālajām prasībām:

- a) dalībvalsts to ir izvirzījusi kā valsts references laboratoriju, lai tā piedalītos konsorciņā, kā tas minēts Regulas (EK) Nr. 1831/2003 II pielikumā;
- b) tajā ir piemērots personāls ar atbilstošu kvalifikāciju analītiskajās metodēs, kas tiek izmantotas barības piedevu analizē, ar kurām laboratorija darbojas;
- c) tajā ir atbilstošs aprīkojums, kas nepieciešams, lai īstenotu barības piedevu analīzi, jo īpaši saistībā ar uzdevumiem saskaņā ar šo regulu;
- d) tajā ir piemērota administratīvā infrastruktūra;
- e) tajā ir pietiekama datu apstrādes jauda tehnisko ziņojumu izveidei, un tā spēj ātri sazināties ar citām laboratorijām, kas piedalās konsorciņā;
- f) tā spēj garantēt, ka to personāls ievēro konfidencialitāti attiecībā uz jautājumiem, rezultātiem vai ziņojumiem, kas ir saistīti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1831/2003 iesniegto atļaujas pieteikumu apstrādi, un jo īpaši attiecībā uz informāciju, kas ir minēta attiecīgās regulas 18. pantā;
- g) tai ir pietiekamas zināšanas par starptautiskajiem standartiem un praksi laboratorijas darbā;
- h) tai ir jābūt akreditētai vai pašlaik tajā notiek akreditācijas process saskaņā ar starptautiskajiem standartiem, piemēram, ISO 17025.

II PIELIKUMS

Kopienas references laboratorija un valsts references laboratoriju konsorcijs, kas minēts 6. panta 2. punktā

KOPIENAS REFERENCES LABORATORIJA

Eiropas Komisijas Kopīgais pētniecības centrs. References materiālu un mērījumu institūts. Gīlā (*Geel*), Beļģijā.

DALĪBVALSTU VALSTS REFERENCES LABORATORIJAS

Belgique/België

- Federaal Voedingslabo Tervuren (FAVV), Tervuren,
- Vlaamse Instelling voor Technogisch Onderzoek (VITO), Mol;

Česká republika

- Central Inst. Superv. Test. Agriculture, Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský (ÚKZÚZ), Praha;

Danmark

- Plantedirektoratets Laboratorium, Lyngby;

Deutschland

- Schwerpunktlabor Futtermittel des Bayerischen Landesamtes für Gesundheit und Lebensmittelsicherheit (LGL). Oberschleißheim;
- Landwirtschaftliche Untersuchungs- und Forschungsanstalt (LUF) Speyer. Speyer;
- Sächsische Landesanstalt für Landwirtschaft. Fachbereich 8 — Landwirtschaftliches Untersuchungswesen. Leipzig;
- Thüringer Landesanstalt für Landwirtschaft (TLL). Abteilung Untersuchungswesen. Jena;

Eesti

- Põllumajandusuuringute Keskus (PMK), Jääkide ja saasteainete labor, Saku, Harjumaa,
- Põllumajandusuuringute Keskus (PMK), Taimse materjali analüüsi labor, Saku, Harjumaa;

España

- Laboratorio Arbitral Agroalimentario, Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, Madrid.
- Laboratori Agroalimentari, Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, Generalitat de Catalunya, Cabrils.

France

- Laboratoire de Rennes, direction générale de la concurrence, de la consommation et de la répression des fraudes (DGCCRF), Rennes;

Ireland

- The State Laboratory, Dublin;

Italia

- Istituto Superiore di Sanità. Dipartimento di Sanità alimentare ed animale, Roma.
- Centro di referenza nazionale per la sorveglianza ed il controllo degli alimenti per gli animali (CReAA), Torino.

Κύπρος

- Feedingstuffs Analytical Laboratory, Department of Agriculture, Nicosia;

Latvija

- Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs (VVMDC), Rīga;

Lietuvos

- Nacionalinė veterinarijos laboratorija, Vilnius,
- Klaipėdos apskrities VMVT laboratorija, Klaipėda;

Luxembourg

— Laboratoire de contrôle et d'essais — ASTA, Ettelbrück;

Magyarország

— Országos Mezőgazdasági Minőség Intézet (OMMI) Központi Laboratórium, Budapest;

Nederland

— RIKILT- Instituut voor Voedselveiligheid, Wageningen,
— Rijkinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM), Bilthoven;

Österreich

— Österreichische Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit (AGES), Wien;

Polska

— Instytut Zootechniki w Krakowie, Krajowe Laboratorium Pasz, Lublin,
— Państwowy Instytut Weterynaryjny, Puławy;

Portugal

— Laboratório Nacional de Investigação Veterinária, Lisboa.

Slovenija

— Univerza v Ljubljani. Veterinarska fakulteta, Nacionalni veterinarski inštitut, Enota za patologijo prehrane in higieno okolja, Ljubljana,
— Kmetijski inštitut Slovenije, Ljubljana;

Slovensko

— Skúšobné laboratórium – oddelenie analýzy krmív, Ústredný kontrolný a skúšobný ústav poľnohospodársky, Bratislava.

Suomi/Finland

— Kasvintuotannon tarkastuskeskus / Kontrollcentralen för växtproduktion (KTTK). Vantaa/Vanda;

Sverige

— Foderavdelningen, Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA), Uppsala.

United Kingdom

— The Laboratory of the Government Chemist, Teddington.

EBTA VALSTU VALSTS REFERENCES LABORATORIJAS

Norway

— LabNett AS, Agricultural Chemistry Laboratory, Stjørdal.

III PIELIKUMS

Teksts, ar kuru aizstāj Regulas (EK) Nr. 1831/2003 II pielikuma 2. un 3. punktu

- “2. Šajā pielikumā izklāstīto pienākumu un uzdevumu veikšanā KRL var palīdzēt valsts references laboratoriju konsorcijs.
- KRL atbild par:
- 2.1. references paraugu, ko pieteikuma iesniedzējs nosūtījis saskaņā ar 7. panta 3. punkta f) apakšpunktu, saņemšanu, glabāšanu un uzturēšanu;
 - 2.2. barības piedevu analīzes metodes un citu atbilstošu saistīto analīzes metožu novērtēšanu, pamatojoties uz barības piedevas atļaujas pieteikuma iesniedzēja sniegtajiem datiem, attiecībā uz to piemērotību oficiālajām kontrolēm saskaņā ar 7. panta 4. un 5. punktā minēto īstenošanas noteikumu prasībām un iestādes pamatnostādņēm, kas minētas 7. panta 6. punktā;
 - 2.3. pilnīga novērtējuma ziņojuma iesniegšanu iestādei par šajā pielikumā minēto pienākumu un uzdevumu rezultātiem;
 - 2.4. vajadzības gadījumā analīzes metodes(-žu) testēšanu.
3. KRL atbild par piedevu analīzes metodes(-žu) izvērtēšanas koordinēšanu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 378/2005 (*) 10. pantā paredzēto procedūru. Šis uzdevums var ietvert pārtikas vai barības testa materiāla sagatavošanu.
 4. KRL sniedz Komisijai zinātnisku un tehnisku palīdzību, jo īpaši gadījumos, kad dalībvalstis apstrīd rezultātus analīzēm, kas saistīti ar šajā pielikumā minētajiem pienākumiem un uzdevumiem, neierobežojot tās uzdevumus, kas noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 882/2004 (**) 11. un 32. pantā.
 5. Pēc Komisijas pieprasījuma KRL var būt atbildīga par īpašu analītisku vai citu saistītu pētījumu veikšanu līdzīgi kā attiecībā uz pienākumiem un uzdevumiem, kas minēti 2. punktā. Tas var jo īpaši attiekties uz pašreizējiem produktiem, kas paziņoti saskaņā ar 10. pantu un iekļauti reģistrā, un laikposmā līdz atļaujas pieteikums saskaņā ar 10. panta 2. punktu ir iesniegts atbilstoši 10. panta 2. punktam.
 6. KRL atbild par valsts references laboratoriju konsorcijs vispārējo koordinēšanu. KRL nodrošina, ka laboratorijām ir pieejami atbilstošie dati par pieteikumiem.
 7. Neierobežojot Kopienas references laboratoriju pienākumus, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 882/2004 32. pantā, KRL var izveidot un uzturēt datubāzi ar analīzes metodēm barības piedevu kontrolei un nodrošināt šīs datubāzes pieeju dalībvalstu oficiālajām kontroles laboratorijām.

(*) OV L 59, 5.3.2005., 8. lpp.

(**) OV L 165, 30.4.2004., 1. lpp. Labojums OV L 191, 28.5.2004., 1. lpp”.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 379/2005**(2005. gada 4. marts),****ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1168/1999, kas nosaka tirdzniecības standartus plūmēm**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1996. gada 28. oktobra Regulu (EK) Nr. 2200/96 par augļu un dārzeņu tirgus kopējo organizāciju ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 2. panta 2. punktu,

tā kā:

(1) Komisijas 2004. gada 23. marta Regula (EK) Nr. 537/2004, ar ko Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas pievienošanās Eiropas Savienībai dēļ pielāgo dažas regulas par svaigu augļu un dārzeņu tirgu ⁽²⁾, pievienoja arvien papildināmam *Prunus domestica* lielaugļu šķirņu sarakstam dažas šķirnes, aizstājot Komisijas Regulas (EK) Nr. 1168/1999 ⁽³⁾ pielikuma papildinājumu. Tomēr jaunais papildinājums neietver to papildināmo *Prunus salicina* lielaugļu šķirņu sarakstu, kuru tas ietvēra pirms grozījuma veikšanas, ņemot vērā ANO Eiropas Ekono-

mikas komisijas ieteikumu, lai noteiktu atšķirības starp šķirnēm *Prunus domestica* un *Prunus salicina*. Minētais saraksts ir jāatjauno, lai nodrošinātu pārredzamību pasaules tirgū.

(2) Tādēļ attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1168/1999.

(3) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Svaigu augļu un dārzeņu pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 1168/1999 pielikuma papildinājumu groza saskaņā ar šīs regulas pielikumu.

2. pantsŠī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 4. martā

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 297, 21.11.1996., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 47/2003 (OV L 7, 11.1.2003., 64. lpp.).

⁽²⁾ OV L 86, 24.3.2004., 9. lpp.

⁽³⁾ OV L 141, 4.6.1999., 5. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 907/2004 (OV L 163, 30.4.2004., 50. lpp.).

PIELIKUMS

Regulas (EK) Nr. 1168/1999 pielikuma papildinājumu groza šādi:

1. Tabulas virsrakstu aizstāj ar šādu:

“1. **Papildināms lielaugļu *Prunus domestica* šķirņu saraksts**”.

2. Papildina ar šādu tekstu:

“2. **Papildināms lielaugļu *Prunus salicina* šķirņu saraksts**

Šķirne Kultūras nosaukums un/vai tirdzniecības nosaukums	Sinonīmi
Allo	
Andy's Pride	
Angeleno	
Autumn Giant	
Autumn Pride	
Beaut Sun	
Beauty	Beaty
Bella di Barbiano	
Black Amber	
Black Beaut	
Black Gold	
Black Rosa	
Black Royal	
Black Star	
Black Sun	
Burbank	
Burmosa	
Calita	
Casselman	Kesselman
Catalina	
Celebration	
Centenaria	
Del Rey Sun	
Delbarazur	
Dólar	
Eclipse	
Eldorado	
Eric Sun	
Flavor King	
Formosa	
Fortune	
Friar	
Frontier	
Gavearli	
Gaviota	
Globe Sun	
Goccia d'Oro	
Golden Japan	Shiro

Šķirne Kultūras nosaukums un/vai tirdzniecības nosaukums	Sinonīmi
Golden King	
Golden Kiss	
Golden Plum	
Goldsweet 4	
Grand Rosa	
Green Sun	
Hackman	
Harry Pickstone	
Howard Sun	
Kelsey	
Lady Red	
Lady West	
Laetitia	
Laroda	
Larry Ann	Larry Anne, Tegan Blue, Freedom
Late Red	
Late Santa Rosa	
Linda Rosa	
Mariposa	Improved Satsuma, Satsuma Improved
Methley	
Midnight Sun	
Morettini 355	Cœur de Lion
Narrabeen	
Newyorker	
Nubiana	
Obilnaja	
October Sun	
Original Sun	
Oro Miel	
Ozark Premier	Premier
Pink Delight	
Pioneer	
Queen Ann	
Queen Rosa	
Red Beaut	
Red Rosa	
Red Sweet	
Redgold	
Redroy	
Reubennel	Ruby Nel
Royal Black	
Royal Diamond	
Royal Garnet	
Royal Star	
Roysum	

Šķirne Kultūras nosaukums un/vai tirdzniecības nosaukums	Sinonīmi
Ruby Blood Ruby Red Sangue di Drago Santa Rosa Sapphire Satsuma Simka Sir Prize Songold Southern Belle Southern Pride Souvenir Souvenir II Spring Beaut Starking Delicious Stirling Suplumeleven Suplumthirteen Suplumtwelve Susy TC Sun Teak Gold Top Black Tracy Sun Wickson Yakima Yellow Sun Zanzi Sun"	Akihime

II

(Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta)

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2005. gada 28. februāris),

ar ko nosaka pamatnostādnes, kuras papildina Padomes Direktīvas 90/219/EEK II pielikuma B daļu par ģenētiski modificētu mikroorganismu ierobežotu izmantošanu

(izziņots ar dokumenta numuru K(2005) 413)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2005/174/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1990. gada 23. aprīļa Direktīvu 90/219/EEK par ģenētiski modificētu mikroorganismu ierobežotu izmantošanu⁽¹⁾, un jo īpaši tās II pielikuma B daļas ievada daļu,

apspriedusies ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi⁽²⁾,

tā kā:

- (1) Lai noteiktu ģenētiski modificētu mikroorganismu (GMM) nekaitīgumu cilvēka veselībai un apkārtējai videi un to piemērotību iekļaušanai šīs direktīvas II pielikuma C daļā, ir jāizpilda Direktīvas 90/219/EEK II pielikuma C daļas uzskaitītie kritēriji.
- (2) Šo kritēriju piemērošanu dalībvalstīm atvieglos sniegtās pamatnostādnes, līdzeklis, kas nodrošinās valsts kompetento iestāžu veikto atbilstošo sākotnējo novērtējumu un sniegs lietotājiem atbilstošu informāciju par iesniedzamās dokumentācijas saturu.

- (3) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi atbilst atzinumam, ko sniegusi ar Direktīvas 90/219/EEK 21. pantu izveidotā Komiteja,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Pamatnostādnes, kas izklāstītas šā lēmuma pielikumā, izmantos, lai papildinātu Direktīvas 90/219/EEK II pielikuma B daļu.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2005. gada 28. februārī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Stavros DIMAS

⁽¹⁾ OV L 117, 8.5.1990., 1. lpp. Direktīva, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽²⁾ EFSA Vēstnesis (2003) 18, 1.–15. lpp.

PIELIKUMS

Pamatnostādnes, kas papildina Padomes Direktīvas 90/219/EEK II pielikuma B daļu

IEVADS

Ģenētiski modificētu mikroorganismu (GMM) tipus uzskata par piemērotiem iekļaušanai II pielikuma C daļā tikai tad, ja ir ievēroti gan vispārējie, gan īpašie II pielikuma B daļā uzskaitītie kritēriji.

Visus ģenētiski modificētus mikroorganismus (GMM), ko iekļaus II pielikuma C daļā, publicēs *Oficiālajā Vēstnesī*, norādot to atbilstošās identifikācijas pazīmes vai izziņas avotus. Izlemjot vai attiecīgā ģenētiski modificētā mikroorganisma (GMM) tips ir piemērots iekļaušanai II pielikuma C daļā, ir jāņem vērā visi komponenti un vajadzības gadījumā arī veids, kā šis ģenētiski modificētais mikroorganisms (GMM) ir iegūts. Lai gan jāņem vērā visi aspekti, pārbaude pēc II pielikuma B daļas kritērijiem attiecas tikai uz ģenētiski modificētā mikroorganisma (GMM) īpašībām. Ja visi ģenētiski modificētā mikroorganisma (GMM) komponenti ir individuāli izvērtēti un atzīti par drošiem, visticamāk, ka šis ģenētiski modificētais mikroorganisms (GMM) atbildīs drošības kritērijiem. Tomēr to nedrīkst pieņemt par faktu pirms rūpīgas pārbaudes.

Ja ģenētiski modificēti mikroorganismi (GMM) ir starporganismi, kas radušies, veidojot galēju ģenētiski modificētu mikroorganismu (GMM), tad arī šie starporganismi ir jāizvērtē pēc II pielikuma B daļas kritērijiem, lai izslēgtu katru tipu atsevišķi, faktiski tā panākot ierobežotas izmantošanas izslēgšanu pilnībā. Dalībvalstīm ir jānodrošina, lai lietotāji izmantotu sekojošās pamatnostādnes, tā atvieglojot šo kritēriju ievērošanu atbilstošas dokumentācijas sagatavošanā, kas nosaka kādi ģenētiski modificēti mikroorganismi (GMM) tipi nekaitē cilvēku veselības un vides drošībai un kas ir jāiekļauj II pielikuma C daļā un kuru atbilstību izvērtē kompetentās iestādes.

Šajā dokumentācijā jāietver detalizēti un būtiski pierādījumi, kas ļautu dalībvalstīm spriest par to, vai pārskatos ir ievēroti kritēriji par ģenētiski modificētu mikroorganismu (GMM) drošību. Ja nav zinātniskās pārliecības, ir jāizmanto piesardzīga pieeja, un tikai tad, ja pastāv neapgāžami pierādījumi, kas apliecina, ka ir ievēroti visi kritēriji, ģenētiski modificētus mikroorganismus (GMM) uzskata par izslēdzamiem.

Kompetentajai iestādei, kad tā saņēmusi šim mērķim paredzēto dokumentāciju, un izdarījusi pozitīvu spriedumu par atbilstību kritērijiem, jānosūta tā tālāk Komisijai, kurai savukārt jāapspriežas ar komiteju, kas izveidota saskaņā ar direktīvas 21. pantu, par to vai konkrētais ģenētiski modificētais mikroorganisms (GMM) ir iekļaujams II pielikuma C daļā. Lietoto terminu definīcijas ir izklāstītas I pielikumā.

1. VISPĀRĒJIE KRITĒRIJI

1.1. *Celma verifikācija/autentiskuma noteikšana*

Ir jānosaka celma identitāte un jāapstiprina tā autentiskums, kā arī sīki jāraksturo vektors/inserts pēc struktūras un funkcijas, kāds tas sastopams galīgajā ģenētiski modificētajā mikroorganismā (GMM). Sīki aprakstīta celma vēsture (ieskaitot ģenētisko modifikāciju vēsturi) sniedz noderīgu informāciju drošības novērtējumam. Ir jāizprot taksonomiskās attiecības starp tuvas radniecības, zināmiem, kaitīgiem mikroorganismiem, jo tā var iegūt informāciju par iespējamām kaitīgām īpašībām, kas parasti neizpaužas, bet var kļūt izteiktas ģenētisko modifikāciju rezultātā. Attiecībā uz eikariotisko šūnu un audu kultūru sistēmām, to identitāte jāpārbauda pēc starptautiskās klasifikācijas (ATCC un citām).

Jāmeklē attiecīgā literatūra par vēsturi, drošību, taksonomiskām detaļām, fenotipiskiem un ģenētiskiem rādītājiem, piemēram, Bergeys "*Manual of Determinative Bacteriology*", zinātniskie darbi un žurnāli, informācija no komercsabiedrībām, kas piegādā DNS. Vērtīgu informāciju var iegūt arī no kultūru kolekcijām un kultūru kolekciju organizācijām, piemēram no Vispasaules kultūru kolekciju federācijas (VKKF), kas publicējusi pasaules kultūru kolekciju un mikroorganismu direktoriju, un no Eiropas kultūru kolekciju organizācijas (EKKO). Jāņem vērā arī galvenās Eiropas kultūru kolekcijas, kas saglabā plašas mikroorganismu grupas. Ja jauns izolāts vai celms vēl nav pietiekami izpētīts, visi vēl neatbildētie jautājumi par ģenētiski modificēta mikroorganisma (GMM) identitātes apstiprināšanu, risināmi, īstenojot testus. Tas iespējams, ja ģenētiski modificēta mikroorganisma (GMM) celms ievērojami atšķiras no vecāku celma, piemēram, ja tas ir iegūts šūnu sapludināšanas vai vairākkārtīgas ģenētiskas modifikācijas rezultātā.

Ja vajadzīgi testi celma identitātes apstiprināšanai, tajos var izmantot – morfoloģiju, krāsošanu, elektronmikroskopiju, seroloģiju, barošanās profilus pēc izmantošanas un/vai izmantošanas noārdot, izoenzīma analīzi, proteīnu un taukskābju profilus, % G+C, DNS/RNS pirkstu nospiedumus, taksona specifiskas DNS/RNS sekvences, gēnu zonas, hibridizāciju ar rRNA īpašiem DNS paraugiem un DNS/RNS sekvencēm. Šo testu rezultāti ir jādokumentē.

Optimāla situācija gēnu identifikācijai ģenētiski modificētajā mikroorganismā (GMM) ir tādos gadījumos, ja zināma vektora un inserta pilna nukleotīdu secība. Tas ļauj izskaidrot katru ģenētiskās vienības funkciju. Ja iespējams, vektora un inserta izmēri jāierobežo atbilstoši vajadzīgai ģenētiskai sekvencai, kas nepieciešama, lai veiktu paredzēto funkciju. Tas samazina kriptisku funkciju ieviešanas un ekspresijas iespēju, vai nevēlamu īpašību iegūšanu.

1.2. Dokumentēta un noteikta drošība

Jāsniedz dokumentāri pierādījumi par ģenētiski modificēta mikroorganisma (GMM) drošu izmantošanu. Tie varētu būt iepriekš veikto testu rezultāti, dati, kas iegūti no literatūras izpētes, vai droši pierādījumi par to, ka organisms nav kaitīgs. Jāatzīmē, ka ilglaicīga droša lietošanas vēsture vēl nenozīmē to, ka lietošana ir droša, īpaši gadījumos, kad ģenētiski modificētus mikroorganismus (GMM) drošības apsvērumu dēļ izmantoja īpaši kontrolētos apstākļos.

Dokumentēts pierādījums par recipienta vai vecāku celma drošību ir svarīgākais atbalsta punkts lēmuma pieņemšanai par ģenētiski modificēta mikroorganisma (GMM) atbilstību šiem kritērijiem. Tomēr jāņem vērā iespēja, ka ģenētiski modificēts mikroorganisms (GMM) varētu būt, salīdzinot ar vecākiem, būtiski izmainījies, kas savukārt varētu iespaidot drošību, tādēļ šī iespēja ir rūpīgi jāizmeklē. Īpaši jāuzmanās tādos gadījumos, ja ģenētiskā modifikācija paredzējusi atbrīvošanos no recipienta vai vecāku celma kaitīgas vai patogēnas īpašības. Šādos gadījumos drošības apliecināšanai vajadzīgi precīzi dokumentēti pierādījumi, kas liecinātu par veiksmīgu atbrīvošanos no kaitīgām vai potenciāli kaitīgām īpašībām. Ja attiecīgā recipienta vai vecāku celma dati nav pieejami, var izmantot datus par sugām. Šī informācija, ko apstiprina literatūras izpēte un taksonomiskā izmeklēšana par celma izmaiņām sugu ievaros, varētu liecināt par recipienta vai konkrētā celma drošību.

Ja drošību apliecinoša informācija par ģenētiski modificētu mikroorganismu (GMM) nav pieejama, drošības apliecināšanai jāveic atbilstoši testi.

1.3. Ģenētiskā stabilitāte

Mikroorganisma ģenētiskā modifikācija nedrīkst izraisīt to, ka ģenētiski modificēts mikroorganisms vidē ir stabilāks par nemodificētu mikroorganismu, jo tas var radīt kaitējumus.

Ja ģenētiskās modifikācijas nestabilitāte var nelabvēlīgi ietekmēt drošību, jāsniedz pierādījumi par stabilitāti. Īpaši tas attiecas uz tādiem gadījumiem, kad ģenētiski modificēta mikroorganismā (GMM) izmantota aktivitāti samazinoša mutācija, lai vājinātu kaitīgās īpašības.

2. ĪPAŠIE KRITĒRIJI

2.1. Nepatogēni

Ģenētiski modificētais mikroorganisms (GMM) nedrīkst izraisīt slimības vai nodarīt ļaunumu ne veseliem cilvēkiem, ne augiem un dzīvniekiem, ne tikai normālos apstākļos, bet arī tādu prognozējamu negadījumu rezultātā, kā ievainojums no adatas dūriena, nejauša norīšana, aerosola iedarbība vai nejauša apkārtējās vides iedarbība. Ja personām ar pavājinātu imūnsistēmu pastāv paaugstināta iespēja nonākt saskarē ar ģenētiski modificētu mikroorganismu (GMM), piemēram, ja tas izmantots klīniskā vidē, šīs iedarbības iespējamās sekas būtu jāņem vērā vērtējot vispārējo ģenētiski modificēta mikroorganisma (GMM) drošību.

Literatūras pētījumi un savāktā pamatinformācija par vispārējiem kritērijiem sniedz daudz no šajā sakarā nepieciešamās informācijas. Agrāk iegūtie dati par apiešanos ar sugām un to nekaitīgumu ir cieši saistīti ar pētāmajiem celmiem. Tāpat jāpēta cilvēku, dzīvnieku un augu patogēnu saraksti.

Eikariotu vīrusu vektori, ko paredzēts iekļaut II C pielikumā, nedrīkst kaitīgi ietekmēt cilvēku veselību un vidi. Ir jābūt pārliecībai par to izcelsmi un to novājināšanas mehānismu, kā arī par attiecīgo īpašību stabilitāti. Ja vien ir iespējams, jāapstiprina šo īpašību klātbūtne vīrusā gan pirms, gan pēc veiktās modifikācijas. Ja lieto šādus vektorus, jāizmanto tikai delēciju mutācijas. Struktūras, kas izmanto DNS vai RNS vektorus, kas atvasināti no vīrusiem kultivētās šūnās, kur nepiedalās vai nerodas inficēts vīruss, arī ir piemērotas.

Var uzskatīt, ka celmi, kuri nav virulenti apstiprinātām patogēnajām sugām, piemēram cilvēku un dzīvnieku dzīvās vakcīnas, neizraisa slimību un tādējādi atbilst II pielikuma B daļā norādītajiem kritērijiem, ja:

- 1) ir pierādījies, ka celms, kas nav virulents, ir nekaitīgs un neatstāj negatīvu iespaidu uz cilvēku, dzīvnieku un augu veselību (lit. pētījumi), vai

- 2) ja celmam pastāvīgi ir tāda ģenētiskā materiāla deficīts, kas nosaka virulenci, vai tam ir stabils mutācijas, kuras, kā zināms, ievērojami samazina virulenci (patogenitātes testi, ģenētiskā izmeklēšana – gēnu zondes, fāgu un plazmīdu noteikšana, restrikcijas enzīmu kartēšana, sekvencēšana, proteīna zondes) un ir zināms, ka tie ir nekaitīgi. Jaunas gēnu pārneses gadījumā jāpārlicinās par reversās gēnu delēcijas vai mutācijas risku.

Ja nepieciešamā informācija, ja tā nav bijusi atrodama literatūrā vai nav iegūta taksonomiskās izmeklēšanas ceļā, jāveic konkrētā mikroorganisma patogenitātes testi. Šos testus veic ar ģenētiski modificētiem mikroorganismiem (GMM), lai gan dažos gadījumos nepieciešami arī recipienta un vecāku celma testi. Ja ģenētiski modificēts mikroorganisms (GMM) ievērojami atšķiras no vecāku organisma(-iem), jāuzmanās, lai neizdarītu nepareizus secinājumus par nepatogenitāti.

Ģenētiski modificētu mikroorganismu (GMM) ražošanai paredzētie mikroorganismu recipientu un vecāku celmu paraugi, kurus varētu uzskatīt par atbilstošiem iekļaušanai C daļas II pielikumā, ir:

- Pietiekami neaktīvi baktēriju celmu derivāti, piemēram, *Escherichia coli* K12 un *Staphylococcus aureus* 83254, kuru augšana un izdzīvošana ir atkarīga no barības vielu pievienošanas, kas nav sastopamas cilvēka organismā vai vidē ārpus kultūras barotnes, piemēram diamīnopimelīnskābes vai timīna aukotrofijas nepieciešamība.
- Eikariotisko šūnu un audu kultūru sistēmas (augu vai dzīvnieku, ieskaitot zīdītāju) var uzskatīt par pietiekami neaktīviem saimniekiem. No šūnām iegūtajiem ģenētiski modificētajiem mikroorganismiem (GMM) ir jāatbilst vēl citiem, šeit uzskaitītiem kritērijiem (piemēram, tie nesatur kaitīgus adventīvos ierosinātājus un nemobilizējamus vektorus).
- Nepatogēni saimnieku savvaļas celmi, kuriem ir īpaši specializētas ekoloģiskas nišas, ka nejaušas izkļūšanas gadījumā to ietekme uz apkārtējo vidi ir minimāla, vai arī tie ir tik plaši izplatīti, bet nekaitīgi, ka nejaušas atbrīvošanas gadījumā minimāli ietekmēs cilvēku, dzīvnieku vai augu veselību. Pie šiem saimniekiem pieder pienskābes baktērijas, rizobaktērijas, ļoti izteikti termofīli, baktērijas, kas ražo antibiotikas, vai sēnītes. Tie ir mikroorganismi ar labi zināmu un izpētītu ģenētiku un molekulārajām struktūrām.

Vektors un inserts, parādoties galīgajā ģenētiski modificētajā mikroorganismā (GMM), nedrīkst saturēt gēnus, kam raksturīgi aktīvi proteīni vai transkripti (piemēram, virulences determinanti, toksīni utt.) tādā daudzumā un formā, kas piešķir ģenētiski modificētajam mikroorganismam (GMM) tādu fenotipu, kas varētu izraisīt slimības cilvēkiem, dzīvniekiem vai augiem, vai nelabvēlīgi ietekmēt apkārtējo vidi.

Jāizvairās no tādu vektoru/insertu izmantošanas, kas satur tādas sekvences, kas dažos mikroorganismos kodē kaitīgās īpašības, bet nepiešķir ģenētiski modificētajam mikroorganismam (GMM) fenotipu, kas izraisa cilvēku, dzīvnieku un augu saslimšanu vai nelabvēlīgi ietekmē apkārtējo vidi. Tāpat jā rūpējas, lai ievietotā ģenētiskā materiālā nebūtu iekodēts patogenitātes faktors, kas spēj aizstāt aktivitāti samazinošu mutāciju vecāku organismā.

Recipienta vai vecāku organisms ietekmē no vektora cēlušos fenotipu, tādēļ pieredzi ar vienu saimnieku nevar automātiski pārņemt, ja konstrukciju pārceļ pie cita saimnieka. Piemēram, inaktivēts retrovīrusa vektors, baktērijās vai vairumā šūnu līnijās, būs nespējīgs ražot inficējoša vīrusa daļiņas. Lai gan tas pats vektors pakojošā šūnu līnijā veidos inficējoša vīrusa daļiņas, un atkarībā no nespējas rakstura un insercijas secības, tas var piešķirt ģenētiski modificētajam mikroorganismam (GMM) slimību izraisošu fenotipu.

2.1.1. Netoksigēni

Ģenētiski modificētais mikroorganisms (GMM), ģenētiskās modificēšanas rezultātā, nedrīkst ne palielināt toksisko iedarbību ne arī ražot neparedzētus toksīnus. Pie mikrobioloģiskajiem toksīniem pieder eksotoksīni, endotoksīni un mikotoksīni. Šajā gadījumā recipienta vai vecāku celma izmeklēšana var sniegt vērtīgu informāciju.

Gadījumā, ja recipients vai vecāku celms nesatur toksīnus, uzmanība jāpievērš jebkurai vektora/inserta iespējai ienest toksīnus vai stimulēt/neapspiest toksīnu produkciju. Toksīnu klātbūtne ir nopietni jāpārbauda, lai gan tas vēl nenozīmē, ka ģenētiski modificēto mikroorganismu (GMM) izslēgs no iekļaušanas II pielikuma C daļā.

2.1.2. Nealergēni

Lai gan zināmā mērā visi mikroorganismi ir potenciāli alergēni, dažas sugas kā alergēni ir pazīstamas, tās ir uzskaitītas Padomes Direktīvā 93/88/EEK⁽¹⁾ un Komisijas Direktīvā 95/30/EK⁽²⁾, kā arī to grozījumos. Tādēļ jāpārbauda vai ģenētiski modificētais mikroorganisms (GMM) pieder pie konkrētās alergēnu grupas. Mikroorganismu alergēnos komponentos var ietilpt šūnu sienas, sporas, dabā sastopamie metaboliskie produkti (piemēram, proteolītiskie fermenti) un dažas antibiotikas. Ja jaunradītā ģenētiski modificētā mikroorganisma (GMM) vektors un inserts ir izteikts, gēna produktam nedrīkst būt tāda bioloģiskā aktivitāte, kas varētu radīt nozīmīgus alergēnus. Šo kritēriju nevar piemērot absolūtā izteiksmē.

2.2. Kaitīgu adventīvo ierosinātāju neesamība

Ģenētiski modificētais mikroorganisms (GMM) nedrīkst saturēt kaitīgus adventīvos ierosinātājus, kas varētu nodarīt postījumus, piemēram, mikoplazmu, vīrusus, baktērijas, sēnītes, citu augu/dzīvnieku šūnas, simbiotus. Viens veids, kā no tā izvairīties, ir ģenētiski modificētā mikroorganisma (GMM) radīšanai izmantot recipienta vai vecāku celmus, par kuriem ir zināms, ka tie nesatur kaitīgus adventīvos ierosinātājus, tomēr tas nenozīmē, ka šis organisms nesaturēs adventīvos ierosinātājus tādēļ, ka to nav vecākiem. Jaunus aģentus var ieviest ģenētiski modificētā mikroorganisma (GMM) radīšanas posmā.

Īpaši jāpiesargās, nosakot vai dzīvnieku šūnu kultūras satur potenciāli kaitīgus adventīvos ierosinātājus, tādus kā limfocitāro horiomeningīta vīrusu, vai mikoplazmu, kā piemēram *Mycoplasma pneumoniae*. Adventīvos ierosinātājus ir grūti noteikt. Tādēļ ir jāņem vērā visi ierobežojumi attiecībā uz atlases kritērijiem.

2.3. Ģenētiskā materiāla pārvešana

Ģenētiski modificētajā mikroorganismā (GMM) insertētais ģenētiskais materiāls nedrīkst būt pārnesams vai mobilizējams, ja tas var izraisīt kaitīgu fenotipu recipienta mikroorganismā.

Vektors un inserts nedrīkst pārnest uz ģenētiski modificēto mikroorganismu (GMM) nevienu rezistences marķieri, ja rezistence var apdraudēt terapeitisko ārstēšanu. Šo marķieru klātbūtne vēl nenozīmē, ka ģenētiski modificēto mikroorganismu (GMM) iepriekš izslēgs no iekļaušanas II pielikuma C daļā, bet papildus uzsver, cik būtiska ir šo gēnu nemobilizācija.

Ja vektors ir vīrus, kosmīds, vai kāds cits no vīrusa atvasināts vektors, tam jābūt pārveidotam tā, lai tas nebūtu lizogēns, ja to izmanto kā klonējošo vektoru (piemēram, neefektīvs cl-lambda represors). Inserts nedrīkst būt mobilizējams tādēļ, ka klāt atrodas, piemēram, pārnesamas provīrusu sekvences vai citas funkcionālas pārnesējas sekvences.

Dažus vektorus, kas integrēti saimnieka hromosomā, arī var uzskatīt par nemobilizējamiem, tomēr katrs gadījums ir jāizmeklē atsevišķi, īpaši tas attiecas uz mehānismiem, kas varētu atvieglot hromosomu mobilitāti (piemēram, hromosomu dzimuma faktora klātbūtne) vai transponēšanu uz citiem replikoniem, kuri varētu būt sastopami saimniekā.

2.4. Apkārtējās vides drošība mikroorganismu izplatīšanās gadījumā ārpus izolācijas

Parasti apkārtējai videi briesmas draud vienīgi tad, ja ģenētiski modificētais mikroorganisms (GMM) ir spējīgs pastāvēt un tam piemīt bīstamas īpašības. Attiecībā uz kaitējumu videi, jāņem vērā dažādie dalībvalstu apkārtējās vides apstākļi, un, ja nepieciešams, jāapsver, kā rīkoties ārkārtējos gadījumos. Ja iespējams, jāsniedz informācija par iepriekšēju izplatīšanos (apzinātu vai citādu) un ar to saistīto ietekmi uz apkārtējo vidi.

2.4.1. Organismu izdzīvošana

Lemjot par to, vai ģenētiski modificētais mikroorganisms (GMM) spēj negatīvi ietekmēt apkārtējo vidi vai izraisīt augu un dzīvnieku saslīmšanu, jāapsver, vai šī organisma bioloģiskās īpašības pastiprina, nemaina vai pavājina tā spēju izdzīvot apkārtējā vidē. Ja ģenētiski modificētie mikroorganismi (GMM) bioloģiski nav spējīgi izdzīvot apkārtējā vidē, šie mikroorganismi nespēs izdzīvot vērā ņemamu laiku ārpus izolācijas, tādēļ arī iespējamā mijiedarbība ar apkārtējo vidi ir ierobežota.

Apsverot iespējamo negatīvo ietekmi uz apkārtējo vidi, jāņem vērā to ģenētiski modificēto mikroorganismu (GMM) turpmākā attīstība, kas nejausi izkļuvusi no ierobežotas vides un iekļuvusi barības tīklā.

(1) OV L 268, 29.10.1993., 71. lpp.

(2) OV L 155, 6.7.1995., 41. lpp.

2.4.2. Izklīdēšana

Lai ģenētiski modificētais mikroorganisms (GMM) spētu vidē iedzīvoties, tam būtu jāpārdzīvo arī izklīdēšana un jānostiprinās piemērotā nišā. Tādēļ jāizvērtē izklīdes metode un iespēja to pārdzīvot. Piemēram, daudzi mikroorganismi ir spējīgi pārdzīvot izklīdēšanu aerosolos un pilienos, kā arī izklīdēšanu, kas notiek ar insektu un tārpu starpniecību.

2.4.3. Organismu iedzīvošanās apkārtējā vidē

Iedzīvošanās konkrētā vidē ir atkarīga no vides rakstura, kurā ģenētiski modificētais mikroorganisms (GMM) nokļūst, kā arī no tā spējam pārdzīvot transmisiju uz jauno vidi. Spēja iedzīvoties piemērotā nišā mainās atkarībā no populācijas dzīvotspējas, nišas lieluma un no tā, cik daudz piemērotu nišu sugai ir pieejamas. Katrai sugai šīs spējas ir atšķirīgas. Arī rezistencei vai jutībai pret biotiskiem un abiotiskiem stresa faktoriem ir liela ietekme uz ģenētiski modificētā mikroorganisma (GMM) spējam nostiprināties apkārtējā vidē. Ģenētiski modificētā mikroorganisma (GMM) spēja saglabāties apkārtējā vidē noteiktā laika posmā ir saistīta ar tā spēju izdzīvot un piemēroties vides apstākļiem, vai arī spēju sākt konkurējoši strauji augt. Iespējams, ka šos faktorus ietekmē ģenētiskā modifikācija vai integrācijas vieta. Ir gadījumi, kad ģenētiskā modifikācija nedod šo efektu, piemēram, ja:

— gēna produkts, kas augšanas beigās piedalās sekundārā metabolīta veidošanā, nevar rosināt augšanu sākumā.

2.4.4. Ģenētiskā materiāla pārvešana

Ir pieejama arvien jauna informācija par ģenētiskā materiāla pārvešanu starp mikroorganismiem. Pat ja ģenētiski modificētajam mikroorganismam (GMM) ir ļoti ierobežotas izdzīvošanas iespējas, ir būtiski noskaidrot ievadītā ģenētiskā materiāla potenciālu izdzīvot vidē vai tikt pārnestam uz citiem organismiem un izraisīt kaitējumu. Piemēram, ģenētiskā materiāla pārnesi eksperimentālos apstākļos konjugācijas, transdukcijas vai transformācijas gadījumos var novērot augsnē (ieskaitot sakņu daļu rizosfēru), dzīvnieku zarnās un ūdenī.

Iespēja pārnest ģenētisko materiālu no ģenētiski modificētā mikroorganisma (GMM) ar ierobežotu augšanas un izdzīvošanas spēju ir ļoti neliela. Ja ģenētiski modificētais mikroorganisms (GMM) nesatur pašpārnesošus plazmīdus vai transducējošos fāgus, aktīva pārvešana ir praktiski neiespējama. Ja vektors/inserts nepārnes pats sevi un ir grūti mobilizējams, risks ir ļoti mazs.

PAPILDINĀJUMS 1

Šajā pielikumā lietoto terminu definīcijas

Adventīvie ierosinātāji – aktīvi vai latenti citi mikroorganismi, kas pastāv līdzās mikroorganismam vai pašā mikroorganismā.

Antigēns – molekula, kas stimulē B šūnas ražot specifisku antivielu. Šo molekulu var atpazīt pēc tās imūnsistēmas elementu, B vai T šūnām, vai abām vienlaikus, spējas adaptēties.

Alerģēns – antigēns, kas sensitivizē cilvēkus, un ar kuru atkārtota kontakta gadījumā ir novērojama hipersensitivitātes reakcija.

Alerģija – tūlītēja hiperjūtīguma reakcija, kas iestājas, ja IgE imunitārā atbilde ir vērsta pret nekaitīgu antigēnu, piemēram baktērijas šūnu, kas nav patogēna un nav dzīvotspējīga. Rezultātā, farmakoloģisko vidutāju atbrīvošanās, kas notiek ar IgE sensibilizēto tuklo šūnu starpniecību, izraisa akūta iekaisuma reakciju ar tādiem simptomiem kā astma, ekzēma vai rinīts.

Konjugācija – aktīva DNS pārnese no viena saimnieka uz otru.

Kosmīds – klonējošā vektora tips ar plazmīdu, kurā ievietotas lambda fāgu *cos* sekvences.

Slimība – jebkāds imūnkompetenta cilvēka, dzīvnieka vai auga struktūras vai funkciju traucējums ar simptomiem un sūdzībām.

Ekspresija – RNS transkriptu, olbaltumvielu un polipeptīdu ražošanas process, kurā tiek izmantota informācija, ko satur ģenētiski modificētā mikroorganisma (GMM) gēni. Šajās pamatnostādņēs ar ekspresiju apzīmē arī ievietotā ģenētiskā materiāla gaidāmo vai zināmo ekspresijas līmeni.

Mobilizācija – pasīva pārnese no viena saimnieka uz otru.

Vektori, kas ir defektīvi mobilizācijā – vektori ar vienu vai vairākām traucētām pārneses funkcijām, kuru mobilizācija ar citu elementu starpniecību, kas uzņemtos iztrūkstošās funkcijas, ir neiespējama.

Patogenitāte – mikroorganisma spēja izraisīt infekcijas, toksisku vai alerģisku slimību. Patogenitāte ir taksonomiski būtiska īpašība un sugas pazīme.

Plazmīds – daudzos mikroorganismos sastopamā ārpushromosomas pašreproduktīvā DNS daļa, kas parasti piešķir saimnieka šūnai evolucionāras priekšrocības.

Recipients vai vecāku mikroorganisms – mikroorganisms(-i), kuros notikušas ģenētiskas pārmaiņas.

Rizobaktērija – baktērija, kas apdzīvo rizosfēru, t.i. zemi ap augu saknēm, iesniedzoties sakņu iekššūnās vai starpšūnās. Rizobaktērijas bieži izmanto lauksaimniecībā kā mikrobiālās/sēklas inokulantus.

Transdukcija – bakterofāgu daļās iekļautās baktēriju DNS un to pārnese uz recipienta baktērijām.

Transformācija – tīras DNS uzņemšana no šūnas puses.

Vektors – DNS vai RNS molekulas nesējs, piemēram plazmīds, bakteriofāgs, kurā ievieto ģenētiska materiāla sekvenci, lai to varētu ievietot jaunā saimnieka šūnā, kur to aizvietos un dažos gadījumos izspiedīs.

Virulence – spēja radīt postījumus. Atsevišķi mikroorganisma celmi var stipri atšķirties savā spējā nodarīt ļaunumu saimnieka sugai.

KOMISIJAS IETEIKUMS**(2005. gada 1. marts),****par koordinētu programmu pārtikas produktu oficiālai kontrolei 2005. gadam****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2005/175/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

jāaptver arī to sieru kategorijas, kuri ražoti no pasterizēta piena, lai tādējādi varētu izdarīt nozīmīgus secinājumus par šo produktu drošumu.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1989. gada 14. jūnija Direktīvu 89/397/EEK par pārtikas produktu oficiālo kontroli⁽¹⁾, un jo īpaši tās 14. panta 3. punktu,

pēc apspriešanās ar Pastāvīgo pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteju,

tā kā:

(1) Lai nodrošinātu pareizu iekšējā tirgus darbību, Kopienas līmenī ir jāizveido koordinētas pārtikas produktu kontroles programmas, kas tiktu saskaņoti ieviestas ar nolūku uzlabot pārtikas produktu oficiālo kontroli dalībvalstīs.

(2) Šīm programmām jāakcentē to Kopienas tiesību aktu ievērošana pārtikas jomā, kas īpaši izstrādāti, lai aizsargātu sabiedrības veselību un patērētāju intereses un nodrošinātu godīgu tirdzniecības praksi.

(3) Direktīva 89/397/EEK nosaka vispārējus pārtikas produktu oficiālās kontroles principus, tostarp principus kontrolei, kas jāveic dalībvalstu kompetentajām iestādēm. Direktīva arī paredz, ka Komisija ik gadus nosūta ieteikumu dalībvalstīm par koordinētu pārbaudi programmu nākamajam gadam.

(4) Komisijas 2003. gada 19. decembra ieteikums par koordinētu programmu pārtikas produktu oficiālai kontrolei 2004. gadam⁽²⁾ izklāsta atsevišķus ieteikumus koordinētai oficiālās kontroles programmai, ieskaitot to sieru bakterioloģiskās drošuma novērtēšanu, kuri ražoti no svaigpiena vai termiski apstrādāta piena. Šai izpētei

(5) Padomes 1993. gada 29. oktobra Direktīva 93/99/EEK par papildu pasākumiem attiecībā uz pārtikas produktu oficiālo pārbaudi⁽³⁾ papildina Direktīvā 89/397/EEK paredzētos noteikumus. Tā paredz, ka oficiālajām laboratorijām dalībvalstīs, kā minēts Direktīvas 89/397/EEK 7. pantā, jāatbilst tiem kritērijiem, kuri noteikti Eiropas Standarta EN 45000 sērijā, kas tagad aizstāts ar standartu EN ISO 17025:2000.

(6) Koordinētu programmu īstenošana neskar citas oficiālās kontroles, ko dalībvalstis veic savu valsts kontroles programmu ietvaros.

(7) Rezultāti, kas iegūti no vienlaicīgas valsts programmu un koordinēto programmu īstenošanas, var sniegt informāciju un pieredzi, uz ko balstīt kontroles pasākumus un tiesību aktu izstrādi nākotnē,

LĪDZ AR ŠO IESAKA.

1. Dalībvalstīm 2005. gadā jāveic pārbaudes un kontroles pasākumi, kas pēc attiecīgiem norādījumiem ietvertu paraugu ņemšanu un to analīzi laboratorijās, lai tādējādi:

- a) novērtētu bakterioloģisko drošumu sieriem, kas ražoti no pasterizēta piena, (turpinājums koordinētai programmai, kura uzsākta 2004. gadā atbilstīgi 2003. gada 19. decembra ieteikumam par koordinētu programmu pārtikas produktu oficiālajai kontrolei 2004. gadam);
- b) novērtētu jaukto salātu bakterioloģisko drošumu attiecībā uz *Listeria monocytogenes*;

⁽¹⁾ OV L 186, 30.6.1989., 23. lpp.

⁽²⁾ OV L 6, 10.1.2004., 29. lpp.

⁽³⁾ OV L 290, 24.11.1993., 14. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

- c) novērtētu māļputnu gaļas drošumu, kvalitāti un marķēšanu attiecībā uz ūdeni aizturošu aģentu izmantošanu;
- d) novērtētu atsevišķu zīdaiņiem un bērniem paredzētu pārtikas produktu drošumu attiecībā uz nitrātu un patuļina pieļaujamo daudzumu.
2. Lai gan šajā ieteikumā nav noteiktas paraugu un/vai pārbaudīšanas normas, dalībvalstīm jānodrošina, lai šīs normas pietiekami nodrošinātu pārskatu par apskatāmo produktu katrā dalībvalstī.
3. Lai uzlabotu iespējas salīdzināt rezultātus, pieprasītā informācija dalībvalstīm jānodrošina formātā, kas atbilst I-IV pielikumā sniegtajam pieraksta lapām. Šī informācija jānosūta Komisijai ne vēlāk kā līdz 2006. gada 1. maijam un tai jāpievieno paskaidrojuma ziņojums, kurā jāiekļauj komentāri par rezultātiem un veiktajiem izpildes pasākumiem.
4. Pārtikas produkti, kuri jāanalizē atbilstoši koordinētajai programmai 2005. gadam, jāiesniedz oficiālajās laboratorijās, kuras atbilst Direktīvas 93/99/EEK 3. pantam. Tomēr, ja dalībvalstīs nav šādu laboratoriju, kurās veikt atsevišķas analīzes, kas ietvertas šajā ieteikumā, dalībvalstis var izraudzīt citas laboratorijas, kuras spēj veikt šīs analīzes.
5. Bakterioloģiskā analīze sieriem, kas ražoti no pasterizēta piena

5.1. Koordinētās programmas darbības joma 2005. gadam

Šīs programmas daļas mērķis ir turpināt 2004. gadā iesāktu mikrobioloģisko pārbaudi, kas tika veikta atbilstoši koordinētajai programmai 2004. gadam un kura attiecās tikai uz sieriem, kas pagatavoti no svaigpiena vai termiski apstrādāta piena, lai šī programma attiektos arī uz tiem sieriem, kas pagatavoti no piena, kurš apstrādāts temperatūrā, kura ir augstāka par to, ko izmanto termiskās apstrādes procesā (proti, attiektos uz sieriem, ko gatavo no pasterizēta piena). Šo koordinētās programmas paplašināšanu iesaka tādēļ, lai būtu iespējams izdarīt nozīmīgus secinājumus par sieru drošumu. Lai gūtu kopīgu pārskatu par šo nozari, izpētes rezultāti tiks analizēti un iesniegti kopā ar 2004. gada pārskata rezultātiem.

5.2. Paraugu ņemšana un analīzes metode

Izpētei jāattiecas uz svaigiem, mīksti un pusmīksti sieriem, kas ražoti no pasterizēta piena. Dalībvalstu kompetentajām iestādēm jāņem reprezentatīvi šo produktu paraugi gan ražošanas, gan mazumtirdzniecības līmenī, ieskaitot importētos produktus, lai tādējādi pārbaudītu *Salmonella* un *Listeria monocytogenes* klātbūtni un *Staphylococcus aureus* un *Escherichia coli* daudzumu. Ja

tiek konstatēta *Listeria monocytogenes*, jānosaka šo baktēriju daudzums. Ja paraugus ņem mazumtirdzniecības līmenī, analīžu skaitu var samazināt, veicot tikai *Salmonella* klātbūtnes un *Listeria monocytogenes* daudzuma noteikšanas analīzes. Ievērojot higiēnas prasības, jāņem ne mazāk kā 100 grami no katra parauga vai no viena siera, ja tas sver mazāk nekā 100 gramus, jāievieto refrīžeratoros un nekavējoties jānosūta uz laboratoriju analīžu veikšanai.

Laboratorijām jāļauj pašām izvēlēties metodi, kuru lietot, ar nosacījumu, ka tās efektivitātes līmenis atbilst sasniedzamajam mērķim. Tomēr *Salmonella* atklāšanai tiek ieteikta standarta ISO 6785 vai EN/ISO 6579 pēdējā versija, *Listeria monocytogenes* atklāšanai tiek ieteiktas standarta EN/ISO 11290-1 un 2 pēdējās versijas, *Staphylococcus aureus* daudzuma noteikšanai tiek ieteikta EN/ISO 6888-1 vai 2 pēdējā versija un *Escherichia coli* daudzuma noteikšanai tiek ieteikta standarta ISO 11866-2,3 vai ISO 16649-1,2 pēdējā versija. Iespējams lietot arī citas līdzvērtīgas metodes, ko atzinušas kompetentas iestādes.

Vispārējais paraugu ņemšanas apjoms jāatstāj dalībvalstu kompetento iestāžu vērtējumam.

Šie kontroles rezultāti jāpieraksta datu reģistrācijas veidlapā atbilstoši I pielikumā sniegtajam paraugam.

6. Jaukto salātu bakterioloģiskais drošums attiecībā uz *Listeria monocytogenes*

6.1. Koordinētās programmas darbības joma 2005. gadam

Pēdējos gados ir pieaudzis tādu ēšanai sagatavotu produktu patēriņš kā, piemēram, jaukti salāti, kas satur zaļus dārzeņus un citas sastāvdaļas, gaļu un pārtikai paredzētus jūras dzīvniekus vai augus. Tādu patogēnu baktēriju klātbūtnes dēļ kā *Listeria monocytogenes* šāda veida produkti var radīt potenciālu risku sabiedrības veselībai. Īpašu higiēnas pasākumu ieviešana, ieskaitot atbilstošu uzglabāšanas laiku un temperatūras kontroli, ir būtiska, lai novērstu produkta eventuāli esošo patogēno baktēriju pieaugumu un aizsargātu sabiedrības veselību.

Šīs programmas daļas mērķis ir novērtēt to iepriekš jaukto salātu mikrobioloģisko drošumu attiecībā uz *Listeria monocytogenes*, kuri satur zaļus dārzeņus un citas sastāvdaļas, piemēram, gaļu un jūras pārtikas produktus, lai tādējādi augstā līmenī sekmētu patērētāju aizsardzību un ievāktu informāciju par šo baktēriju klātbūtni šādos produktos.

6.2. Paraugu ņemšana un analīzes metode

Izpētei jāattiecas uz fasētiem jauktiem zaļu dārzenu salātiem, kas satur gaļu vai pārtikai paredzētus jūras dzīvniekus un augus vai citas sastāvdaļas un:

- a) kuri galīgajā iepakojumā nav termiski apstrādāti;
- b) kuriem jāuzglabā aukstumā;
- c) kurus ir paredzēts lietot uzturā bez termiskas apstrādes vai ko var lietot uzturā, tos iepriekš termiski neapstrādājot.

Dalībvalstu kompetentajām iestādēm jāņem šo produktu paraugi mazumtirdzniecības līmenī, vislabāk lielveikalos, lai vienlaicīgi pārbaudītu *Listeria monocytogenes* klātbūtni un daudzumu. Viens paraugs sastāv no vienas parauga vienības (viena neatvērta fasējuma). Paraugi, kas, iespējams, ņemti to derīguma termiņa izbeigšanās datumā, jāievieto refrīžeratorkonteineros un nekavējoties jānosūta uz laboratoriju analīzes veikšanai. Paraugu ņemšanas laikā jāreģistrē produktu uzglabāšanas temperatūra un glabāšanas laiks, un informācija jāiekļauj paskaidrojuma ziņojumā, kas pievienots pārbaudes rezultātiem.

Laboratorijā paraugs jāapstrādā, lai tādējādi nodrošinātu, ka visas sastāvdaļas tiek rūpīgi sajauktas.

Listeria monocytogenes atklāšanai un daudzuma noteikšanai tiek ieteikta standarta EN/ISO 11290-1 un 2 pēdējā versija. Tomēr laboratorijām jāļauj pašām izvēlēties metodi, kuru izmantot, ar nosacījumu, ka tās pielietojšanas līmenis atbilst sasniedzamajam mērķim.

Vispārējais paraugu ņemšanas apjoms jāatstāj dalībvalstu kompetento iestāžu vērtējumam.

Šie kontroles rezultāti jāieraksta datu reģistrācijas veidlapā atbilstoši II pielikumā sniegtajam paraugam.

7. Putnu gaļas drošums, kvalitāte un marķēšana attiecībā uz ūdeni saglabājošu vielu izmantošanu

7.1. Koordinētās programmas darbības joma 2005. gadam

Pēdējā paraugu ņemšana atsevišķās dalībvalstīs uzrādīja, ka tiek tirgoti nozīmīgi daudzumi produktu, kas satur pārmērīgi daudz pievienota ūdens un hidrolizētu

proteīnu, kuri putnu gaļā un putnu gaļas izstrādājumos tika lietoti kā ūdeni aizturoši aģenti.

Padomes 1971. gada 15. februāra Direktīvas 71/118/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē svaigas mājputnu gaļas ražošanu un laišanu tirgū⁽¹⁾, 5. panta 1. punkts aizliedz tirgot svaigu putnu gaļu, ja ir lietoti aģenti, kas īpaši veicina ūdens aizturēšanu.

Pēdējais Komisijas dienestu darba dokuments (SEK (2004) 1130) arī pievērsis dalībvalstu uzmanību tam, ka, lai arī putnu gaļas izstrādājumos un produktos var lietot ūdeni aizturošus aģentus, tās jālieto atbilstoši dalībvalstu apstiprinātam labas prakses kodeksam vai arī labai ražošanas praksei un ar pienācīgu atbilstību noteikumiem, kas piemērojami patērētāju aizsardzībai, ieskaitot pārtikas marķēšanas likumus, kā tas paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 20. marta Direktīvā 2000/13/EK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu⁽²⁾.

Šis programmas daļas mērķis ir Kopienas līmenī pārbaudīt Direktīvas 71/118/EEK pareizu īstenošanu attiecībā uz ūdeni aizturošo aģentu lietošanu atdzesētā un saldētā gaļā (vistas krūtiņās) un to lietošanu saldētos mājputnu (saldētas krūtiņās) izstrādājumos, lai veicinātu patērētāju aizsardzību un pārbaudītu pareizu marķēšanu.

7.2. Paraugu ņemšana un analīzes metode

Paraugu ņemšanā, analīzē un rezultātu aprēķinos dalībvalstu kompetentajām personām jārikojas atbilstoši V pielikumā aprakstītajam analīzes protokolam.

Ir ieteicams lielāko uzmanību pievērst vairumtirdzniecības piegādēm attiecībā uz saldētām vistu krūtiņām, kā arī uz mazumtirdzniecības piegādēm attiecībā uz atdzesētām un saldētām vistu krūtiņām. Vispārējais paraugu ņemšanas apjoms jāatstāj dalībvalstu kompetento iestāžu vērtējumam.

Šie kontroles rezultāti jāieraksta reģistrācijas datu veidlapā, kas sniegta III pielikumā.

⁽¹⁾ OV L 55, 8.3.1971., 23. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 807/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 36. lpp.).

⁽²⁾ OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/89/EK (OV L 308, 25.11.2003., 15. lpp.).

8. Atsevišķu zīdaiņiem un bērniem paredzētu pārtikas produktu drošums attiecībā uz nitrātu un patulīna līmeni

8.1. Koordinētās programmas darbības joma 2005. gadam

Pārtikas produkti, kas satur piesārņotājus, kuri pārsniedz toksikoloģiski pieņemamos līmeņus, var radīt potenciālu risku sabiedrības veselībai, jo īpaši tādām jutīgām iedzīvotāju grupām kā zīdaiņiem un maziem bērniem. Piesārņotāju klātbūtne var tikt samazināta, izmantojot labu ražošanas vai lauksamniecības praksi.

Lai aizsargātu sabiedrības veselību, 2001. gada 8. marta Regulā (EK) Nr. 466/2001, ar ko nosaka atsevišķu piesārņotāju maksimālos pieļaujamos līmeņus pārtikas produktos ⁽¹⁾, un Komisijas 2004. gada 7. aprīļa Regulā (EK) Nr. 655/2004, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 466/2001 attiecībā uz nitrātiem zīdaiņu un mazu bērnu pārtikā ⁽²⁾, zīdaiņu un mazu bērnu pārtikā ir noteikti īpaši maksimālie nitrātu un patulīna līmeņi.

Šīs programmas daļas mērķis ir pārbaudīt, vai zīdaiņiem un maziem bērniem paredzētā tirgotā pārtika nepārsniedz Kopienas tiesību aktos noteiktos nitrātu un patulīna līmeņus, tādējādi nodrošinot augstu līmeni patērētāju aizsardzībai.

8.2. Paraugu ņemšana un analīzes metode

Dalībvalstu kompetentajām iestādēm jāņem reprezentatīvi zīdaiņu un mazu bērnu pārtikas paraugi, it īpaši no pārtikas, kas satur burkānus, kartupeļus, lapu dārzeņus un ābolu produktus, it īpaši mazumtirdzniecības līmenī, pievēršot uzmanību arī ražošanai un importam (ja tas ir

svarīgi) ar nolūku pārbaudīt nitrātus (pārtika, kas satur burkānus, kartupeļus un lapu dārzeņus) un patulīnu (pārtika, kas satur ābolu produktus, izņemot apstrādātu, uz graudaugiem balstītu pārtiku).

Nitrātu un patulīna līmeņu oficiālai kontrolei tiek ieteiktas šādas Kopienas tiesību aktos noteiktas paraugu ņemšanas un analīžu metodes:

— nitrātiem: Komisijas 2002. gada 11. jūlija Direktīva 2002/63/EK, ar ko nosaka Kopienas paraugu ņemšanas metodes pesticīdu atlieku oficiālajai kontrolei augu un dzīvnieku izcelsmes produktos un uz to virsmas un ar ko atceļ Direktīvu 79/700/EEK ⁽³⁾;

— patulīnam: Komisijas 2003. gada 11. augusta Direktīva 2003/78/EK, ar ko paredz paraugu ņemšanas metodes oficiālajai kontrolei attiecībā uz patulīna saturu produktos ⁽⁴⁾.

Vispārējais paraugu ņemšanas apjoms jāatstāj dalībvalstu kompetento iestāžu vērtējumam.

Šie kontroles rezultāti jāieraksta datu reģistrācijas veidlapā, kas sniegta IV pielikumā.

Briselē, 2005. gada 1. martā

*Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU*

⁽¹⁾ OV L 77, 16.3.2001., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 208/2005 (OV L 34, 8.2.2005., 3. lpp.).

⁽²⁾ OV L 104, 8.4.2004., 48. lpp.

⁽³⁾ OV L 187, 16.7.2002., 30. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 203, 12.8.2003., 40. lpp.

I PIELIKUMS

BAKTERIOLOĢISKAIS DROŠUMS SIERIEM, KAS RAŽOTI NO PASTERIZĒTA PIENA

Dalībvalsts: _____

Bakterioloģiskās grupas/kritēriji (1)	Parauga ņemšanas stadija	Produkta identifikācija	Paraugu skaits	Analīzes rezultāti (2)			Veiktie pasākumi (skaits un veids) (3)
				A	P	N	
<i>Salmonella</i> spp. n=5 c=0 Neuzrāda 25 g	Ražošana	nenogatavināts mīksts (svaigs) siers					
		nogatavināts svaigs siers					
		pusciets siers					
	Mazumtirdzniecība	nenogatavināts mīksts (svaigs) siers					
		nogatavināts svaigs siers					
		pusciets siers					
<i>Staphylococcus aureus</i> n=5 c=2 m=100 cfu/g M=1 000 cfu/g	Ražošana	nenogatavināts mīksts (svaigs) siers					
		nogatavināts svaigs siers					
		pusciets siers					
	Mazumtirdzniecība	nenogatavināts mīksts (svaigs) siers					
		nogatavināts svaigs siers					
		pusciets siers					
<i>Escherichia coli</i> n=5 c=2 m=100 cfu/g M=1 000 cfu/g	Ražošana	nenogatavināts mīksts (svaigs) siers					
		nogatavināts svaigs siers					
		pusciets siers					
	Mazumtirdzniecība	nenogatavināts mīksts (svaigs) siers					
		nogatavināts svaigs siers					
		pusciets siers					

Bakterioloģiskās grupas/kritēriji ⁽¹⁾	Parauga ņemšanas stadija	Produkta identifikācija	Paraugu skaits	Analīzes rezultāti ⁽²⁾				Veiktie pasākumi (skaits un veids) ⁽³⁾	
				A		P	N		
				N	U	≤ 100 cfu/g	> 100 cfu/g		
<i>Listeria monocytogenes</i> n=5 c=0 Neuzrāda 25 g	Ražošana	nenogatavināts mīksts (svaigs) siers							
		nogatavināts svaigs siers							
		pusciets siers							
	Mazumtirdzniecība	nenogatavināts mīksts (svaigs) siers							
		nogatavināts svaigs siers							
		pusciets siers							

⁽¹⁾ Ņemot paraugus mazumtirdzniecībā, paraugu skaits (n) var tikt samazināts. Ja veikta samazināta paraugu ņemšana, tas jānorāda ziņojumā.

⁽²⁾ S=Apmierinoši, P=Pieļaujami, N=Neapmierinoši; *Listeria monocytogenes* gadījumos N=Neuzrāda, U=Uzrāda. Attiecībā uz *Staphylococcus aureus* un *Escherichia coli* rezultāts ir apmierinošs, ja visas novērotās vērtības ir > M vai vairāk kā c vērtības atrodas starp m un M.

⁽³⁾ Ziņojot par veiktajiem pasākumiem, ieteicams lietot šādas kategorijas: mutisks brīdinājums, rakstisks brīdinājums, pieprasīta paaugstināta iestādes kontrole, pieprasīta produkta izņemšana, administratīvs sods, tiesas process, citi.

II PIELIKUMS

JAUKTU SALĀTU MIKROBIOLOĢISKAIS DROŠUMS

(attiecībā uz *Listeria monocytogenes*)

Dalībvalsts: _____

Baktēriju patogēni	Produkta identifikācija ⁽¹⁾	Paraugu skaits	Analīzes rezultāti						Veiktie pasākumi (skaits un veids) ⁽²⁾
			Noteikšana 25 g		Uzskaitījums cfu/g				
			Neuzrāda	Uzrāda	<10	10-99	100-999	≥1 000	
<i>Listeria monocytogenes</i>									

⁽¹⁾ Produktu identificējot, jāņem vērā tā galvenās sastāvdaļas.⁽²⁾ Ziņojot par veiktajiem pasākumiem, ieteicams lietot šādas kategorijas: mutisks brīdinājums, rakstisks brīdinājums, pieprasīta paaugstināta iestādes kontrole, pieprasīta produkta izņemšana, administratīvs sods, tiesas process, citi.

IV PIELIKUMS

ATSEVIŠĶAS ZĪDAIŅU UN MAZU BĒRNU PĀRTIKAS DROŠUMS ATTIECĪBĀ UZ NITRĀTU UN PATULĪNA LĪMENI

Dalībvalsts: _____

1. NITRĀTI

Parauga ņemšanas posms	Produkta identifikācija	Paraugu skaits	Analīzes rezultāti (mg/kg)				Veiktie pasākumi (skaits un veids) (1)
			<100	100–150	151–200	>200	
Mazumtirdzniecība							
Ražošana							
Imports (ja tāds bijis)							

2. PATULĪNS

Parauga ņemšanas posms	Produkta identifikācija	Paraugu skaits	Analīzes rezultāti (µg/kg)			Veiktie pasākumi (skaits un veids) (1)
			<10	10–25	>25	
Mazumtirdzniecība						
Ražošana						
Imports (ja tāds bijis)						

(1) Ziņojot par veiktajiem pasākumiem, ieteicams lietot šādas kategorijas: mutisks brīdinājums, rakstisks brīdinājums, pieprasīta paaugstināta iestādes kontrole, pieprasīta produkta izņemšana, administratīvs sods, tiesas process, citi.

V PIELIKUMS

ANALĪZES PROTOKOLS

Procedūra, nosakot vistas vai pievienotā ūdens sastāvu un uz kolagēniem balstītos proteīnus vistas krūtiņas produktos

SVAIGA VISTAS KRŪTIŅA (ATDZESĒTA VAI SALDĒTA)

Ja vistas krūtiņa nesatur pievienotu proteīnu, stabilizētāji vai citas sastāvdaļas, tad pievienota ūdens noteikšanas metodei izmanto oficiālo EK metodi svešas izcelsmes ūdenim (Komisijas Regula (EEK) Nr. 1538/91⁽¹⁾). Minimālais paraugs oficiālajai metodei ietver piecas vistas krūtiņas bez kauliem un bez ādas. Pievienoto ūdeni var noteikt, izveidojot diagrammu, kas atspoguļo ūdens/proteīna attiecību pret svešas izcelsmes ūdeni vistas krūtiņā bez kauliem un bez ādas (1. diagramma). Ūdens proteīna attiecība vistas krūtiņai bez kauliem un bez ādas ir 3,28 un, ja svešas izcelsmes ūdens daudzums ir 2% (limits vistas krūtiņai bez kauliem un bez ādas), ūdens/proteīna koeficients ir 3,40.

SALDĒTAS VISTAS KRŪTIŅAS SAGATAVOŠANA

1. *Parauga saņemšana un uzglabāšana*

- 1.1. Vairumtirdzniecībā katrs paraugs parasti ir viena 10 kg kaste vistas krūtiņas produkta bez kauliem un bez ādas. Mazumtirdzniecībā jāņem minimums piecas vistas krūtiņas bez kauliem un bez ādas ar vienu un to pašu uzglabāšanas termiņu vai partijas marķējumu.
- 1.2. Saņemšanā paraugi jāpārbauda, lai pārliecinātos, ka neviens fasējums nav sabojāts un ka paraugs ir labā saldētā stāvoklī (ja tas ir sasaldēts).
- 1.3. Saņemšanā paraugi pirms analīzes jāuzglabā sasaldēti ($-18^{\circ}\text{C} \pm 4^{\circ}\text{C}$).

2. *Mērķis un darbības joma*

- 2.1. Šī metode nosaka vistas sastāvu (pievienotā ūdens stāvokli) un uz kolagēniem balstītos proteīnus vistas krūtiņas produktos bez kauliem un bez ādas. Tas ietver proteīna slāpekļa, mitruma, pelnu, tauku un hidroksiprolīna satura noteikšanu.

3. *Princips*

- 3.1. Attaukotas (redzamais) vistas saturs tiek aprēķināts, izmantojot proteīna slāpekļa saturu un slāpekļa faktoru vistas krūtiņai bez kauliem un bez ādas (9. nodaļa). Ja vistas krūtiņai ir bijuši pievienoti uz kolagēnu bāzēti proteīni, tad vispirms no kopējā slāpekļa proteīna daudzuma jāatņem šo proteīnu daļa. Kopējais vistas saturs tiek aprēķināts, pievienojot tauku saturu attaukotas vistas saturam. Pievienotā ūdens apjoms var tikt aprēķināts, no 100 atņemot visus vistas gaļas komponentus (vistas gaļas, pelnu un oglekļoksihidrātu saturu).

4. *Veselība un drošība*

- 4.1. Metodē izmanto vairākas potenciāli bīstamas ierīces kā, piemēram, lieljaudas gaļas maļamo mašīnu un blenderi, tādēļ jāveic attiecīgi piesardzības pasākumi.

5. *Priekšapmācības prasības*

- 5.1. Nepieciešama apmācība lieljaudas gaļas pārstrādes aprīkojuma lietošanai.

6. *Aparāti*

- 6.1. Svari ar labāku iespējamo svēršanas precizitāti par $\pm 0,1$ g.
- 6.2. Lieljaudas gaļas maļamā mašīna un/vai blenderis, kas spēj homogenizēt saldētas vistu krūtiņas.

Piezīme: Netiek ieteikts konkrēts gaļas mašīnas modelis, tomēr gaļas mašīnai jābūt pietiekami spēcīgai, lai sasmalcinātu saldētas vai ātri saldētas vistas, izveidojot viendabīgu maisījumu, kas atbilst maisījumam, kurš iegūts no gaļas mašīnas, kas aprīkota ar 4 mm diska atverēm.

⁽¹⁾ OV L 143, 7.6.1991., 11. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 814/2004 (OV L 153, 30.4.2004., 1. lpp.).

- 6.3. Aparāts, kas ūdens satura noteikšanai aprakstīts ISO 1442:1997 (BS 4401 – 3:1997).
 - 6.4. Aparāts, kas proteīna vai tā ekvivalenta satura noteikšanai aprakstīts ISO 937:1978 (BS 4401 – 2:1980).
 - 6.5. Aparāts, kas kopējo pelnu saturu noteikšanai aprakstīts ISO 936:1998 1998 (BS 4401 – 1:1998).
 - 6.6. Aparāts, kas kopējo tauku noteikšanai aprakstīts BS 4401 – 4:1970.
 - 6.7. Aparāts, kas hidroksiprolīna noteikšanai aprakstīts ISO 3496:1994 (BS 4401 – 11:1995).
7. *Procedūra*
- Piezīme: Paraugšs jāsauglabā saldēts, līdz uzsākta analīze saskaņā ar 7.1 līdz 7.10 punktu (tālāk).*
- 7.1. Atdaliet paraugu no iepakojuma un novietojiet to uz lielas, iepriekš notīrītas plastmasas paplātes, kas aplāta ar foliju, lai novērstu mitruma zudumu.
 - 7.2. Sasmalciniet vai samaisiet parauga daļas un novietojiet atpakaļ uz plastmasas paplātes. Turpiniet šo procesu, līdz viss paraugs ir sasmalcināts/sajaukts.
 - 7.3. Izmantojot tīru, lielu plastmasas karoti, sajauciet visu sasmalcināto paraugu kopā, rūpējoties, lai nodrošinātu visu "pilienu" iekļaušanu.
 - 7.4. Vairumtirdzniecības parauga gadījumā ņemiet 2 kg alikvotu daļu no parauga vai mazumtirdzniecības gadījumā ņemiet visu paraugu, ja tas sver mazāk par 2 kg, un **smalki sasmalciniet** blenderī vai virtuves kombainā.
- Piezīme: Pārpalikušos 8 kg no vairumtirdzniecības parauga var iznīcināt.*
- 7.5. Ņemiet divas 50 g alikvotas daļas (DNA analīzei, ja tā tiek prasīta) no 2 kg un ievietojiet to atbilstoša izmēra traukā. Ielieciet atlikumu tīrā, marķētā plastmasas maisiņā vai ērtības dēļ sadaliet 200 g apakšparaugos. Katrs paraugs, kas netiek nekavējoties ņemts analīzei, jāuzglabā sasaldēts.
 - 7.6. Ņemiet homogonizētā materiāla paraugu un nosakiet tā mitruma saturu saskaņā ar ISO 1442.
 - 7.7. Ņemiet homogonizētā materiāla paraugu un nosakiet tā slāpekļa saturu saskaņā ar ISO 937 (vai tā ekvivalentu).
 - 7.8. Ņemiet homogonizētā materiāla paraugu un nosakiet tā pelnu saturu saskaņā ar ISO 936.
 - 7.9. Ņemiet homogonizētā materiāla paraugu un nosakiet tā tauku saturu saskaņā ar BS 4401 – 4.
 - 7.10. Ņemiet homogonizētā materiāla paraugu un nosakiet tā hidroksiprolīna saturu saskaņā ar ISO 3496.
8. *Analītiskā kvalitātes kontrole*
- 8.1. Visām laboratorijām katrā partijā divos eksemplāros kvalitātes kontroles pārbaudei jāanalizē prasībām atbilstošs salīdzināšanas materiāls ar noteiktiem slāpekļa, mitruma, tauku, pelnu un hidroksiprolīna līmeņiem. **Pieņemto partiju mērījumiem jābūt divu standartnoviržu robežās no noteiktās vērtības. Rezerves analīzēm mērījumiem jābūt metodes atkārtojamības raksturojumu robežās.**
9. *Rezultātu aprēķināšana*
- Rezultātu aprēķināšana ir ņemta no Pārtikas uzraudzības aģentūras 2001. gada decembra informatīvās lapas 20/01, kas atrodama aģentūras mājas lapā, kurai ir šāda adrese:

9.1. Vistas saturs, izmantojot slāpekļa faktoru

Pamatojoties uz *Stubbs un More (The Analyst 1919, 44, 125)*, tas ietver parauga analīzi slāpekļa, mitruma, tauku un pelnu satura noteikšanai.

No analīzes iegūtie dati vispirms ir izmantojami, lai šādi aprēķinātu šķietamo attaukotas gaļas saturu:

$$\text{Šķietamais attaukotas gaļas saturs} = \text{Kopējais slāpekļis/NF} \times 100$$

NF = slāpekļa faktors, kas saistīts ar analizējamo produktu

(3,85 liesai vistas krūtiņas gaļai, kā to ieteicis AMC (*The Analyst*, 2000, 125, 1359-1366)). Ievērojiet, ka šis faktors ticis iegūts, lai to piemērotu trešās pasaules valstu vistām.

Izmērītais tauku saturs pēc tam ir pievienots šim skaitlim, lai iegūtu šķietamo kopējo vistas saturu.

$$\text{Šķietamais kopējais vistas saturs} = \text{Šķietamais attaukotas vistas saturs} + \text{tauki}$$

9.2. Pievienotais kolagēnais proteīns

Ja atklātais hidroksiprolīns ir augstāks nekā tas, kas dabiski saistīts ar liesu vistas krūtiņu, var uzskatīt, ka paraugā ir no kolagēna hidrolizēts proteīns. (AMC dati 0,08 g/100 g – *The Analyst*, 2000, 125, 1359–1366).

Iepriekš izmantotā šķietamā kopējā vistas gaļas satura aprēķināšana pieļauj, ka viss atklātais slāpekļis ir radies no vistas muskuļa. Ja tiek atklāta hidroksiprolīna pārsniegšana, nepieciešama korekcija.

Slāpekļa procents, ko paraugā sekmējis kolagēns, ir šādi aprēķināms no hidroksiprolīna:

$$\text{KOLAGĒNA SLĀPEKLIS} = \text{HIDROKSIPROLĪNA PĀRSNIEGUMS} \times 1,28$$

Kolagēna slāpekļis procentos ir jāatņem no kopējā slāpekļa procentos un kopējā vistas redzamā satura, kas aprēķināts, kā tas minēts iepriekš.

9.3. Pievienotais ūdens

Pievienotā ūdens daudzuma aprēķinu var veikt, atņemot vistas saturu un visas pievienotās sastāvdaļas no 100, izmantojot šādu vienādojumu:

$$\text{Pievienotais ūdens \%} = 100 - (\text{Redzamais kopējais vistas saturs} + \text{pelni} + \text{ogļhidrāts} + \text{citas sastāvdaļas})$$

$$\text{Ogļhidrāts} = 100 - (\text{proteīns} + \text{tauki} + \text{pelni} + \text{mitrums})$$

$$\text{Kur kopējais proteīns} = \text{kopējais slāpekļis} \times \text{konversijas faktors (6,25)}$$

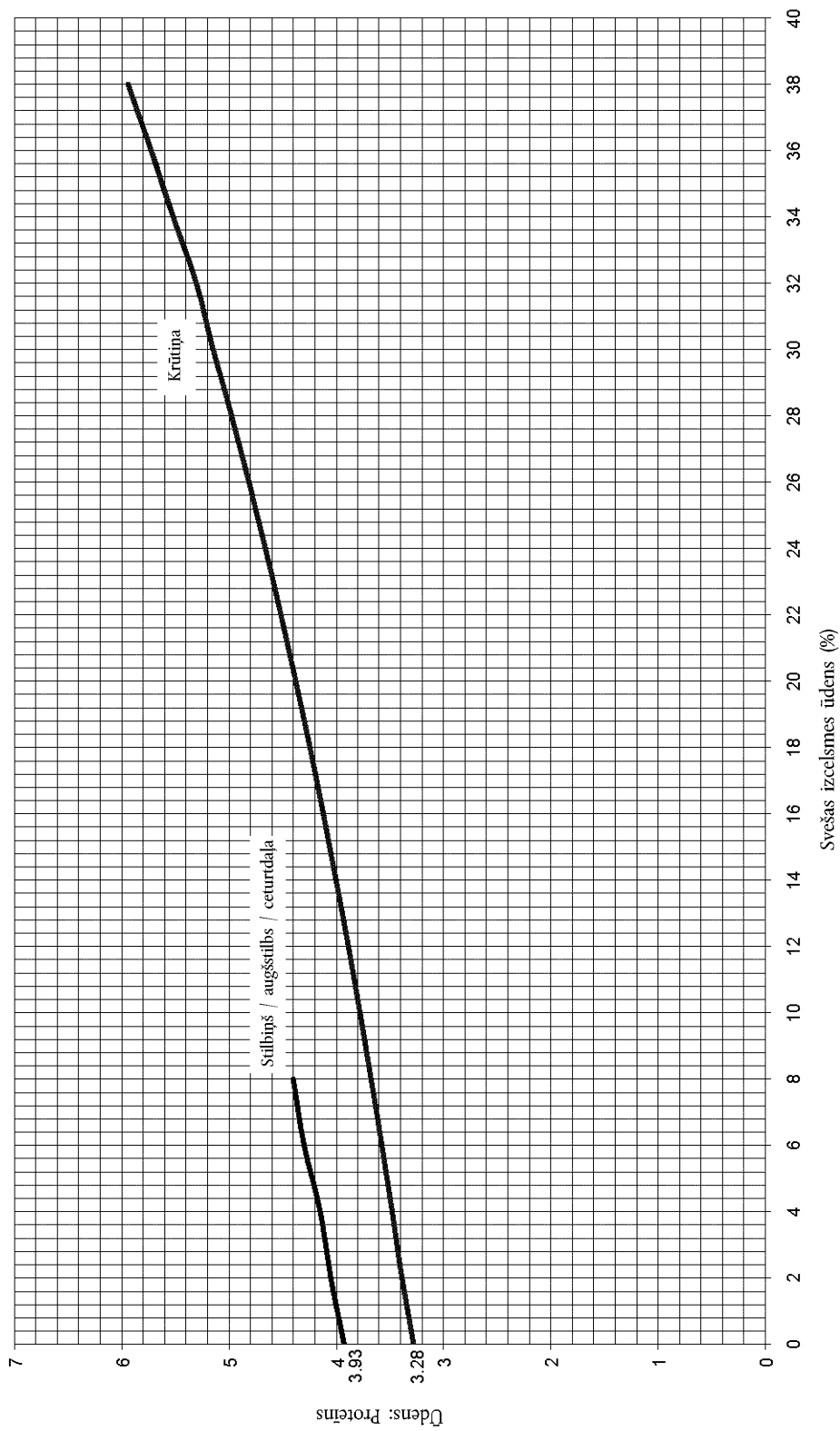
Vadoties no iepriekšminētā, pievienotais ūdens var tikt aprēķināts šādi:

$$\text{Pievienotais ūdens \%} = 100 - (\text{Šķietamais kopējais vistas saturs} + \text{pelni} + \text{ogļhidrāts}).$$

9.4. Mērījumu mainīgums

Vidējais mērījumu mainīgums vistas satura noteikšanai ir aprēķināts tikai pie mazāk nekā 3 % vistas satura 95 % ticamības robežās. Tādēļ, ja atklātais vistas saturs ir par 5 % mazāks nekā deklarētais, var uzskatīt, ka paraugi ir raksturoti neatbilstoši.

1. diagramma – Svešas izcelsmes ūdens (%) attiecībā pret ūdens: proteīna robežvērtībām

KOMISIJAS LĒMUMS**(2005. gada 1. marts),****kodificētas veidlapas un kodu noteikšanu dzīvnieku slimību izziņošanai saskaņā ar Padomes Direktīvu 82/894/EEK***(izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 993)***(Dokuments attiecas uz EEZ)***(2005/176/EK)*

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

- (5) Attiecīgajos Kopienas noteikumos jāiekļauj dažādo valstu kartes, lai precizētu informāciju, kas nosūtīta Komisijai un valstīm, kas ir ADNS sistēmas dalībnieces.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas Pievienošanās līgumu, un jo īpaši tā 2. panta 3. punktu,

- (6) Nesen Direktīvas 82/894/EEK I pielikums papildināts ar dažiem zirgu slimību un bišu slimību nosaukumiem. Šīs slimības attiecīgi jāietver slimību sarakstā noteikumos par kodificēto veidlapu un kodiem, kas paredzēti dzīvnieku slimību izziņošanai.

ņemot vērā Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas Pievienošanās aktu, un jo īpaši tā 57. pantu,

- (7) Skaidrības un racionalitātes labad jāatceļ un jāaizstāj Lēmums 2000/807/EK.

ņemot vērā 1982. gada 21. decembra Padomes Direktīvu 82/894/EEK par dzīvnieku slimību paziņošanu Kopienā⁽¹⁾, un jo īpaši tās 5. pantu,

- (8) Lai aizsargātu nodotās informācijas konfidencialitāti, šā lēmuma pielikumi nav publicējami.

tā kā:

- (9) Šajā lēmumā paredzētie pasākumi atbilst Pastāvīgās pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejas atzinumam,

- (1) Direktīvā 82/894/EEK uzskaitītas dzīvnieku slimības, kuru gadījumi jāpaziņo Komisijai un citām dalībvalstīm.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

- (2) Ar Komisijas Lēmumu 2000/807/EK⁽²⁾ ir noteikta kodificēta veidlapa un kodi dzīvnieku slimību izziņošanai saskaņā ar Direktīvu 82/894/EEK.

1. pants

Dzīvnieku slimības izziņošanas procedūru nolūkā informāciju par slimību uzliesmojumiem saskaņā ar Direktīvu 82/894/EEK nosūta, izmantojot šā lēmuma I, II un III pielikumā noteiktās kodificētās veidlapas.

- (3) Valstis, kas drīzumā pievienosies Eiropas Savienībai, Dzīvnieku slimību izziņošanas sistēmu (ADNS sistēma) ir lietojušas neoficiāli, taču tagad to līdzdalībai jāpiešķir oficiāls statuss.

2. pants

Dzīvnieku slimības izziņošanas procedūru nolūkā informāciju par slimību uzliesmojumiem saskaņā ar Direktīvu 82/894/EEK nosūta, izmantojot šā Lēmuma IV līdz X pielikumā noteiktos kodus.

- (4) Vairākas dalībvalstis ir pielāgojušas virkni kodu, kas attiecas uz to reģioniem, un ir jāveic atbilstošas korekcijas attiecīgajos Kopienas noteikumos.

3. pants

Lēmums 2000/807/EK tiek atcelts.

⁽¹⁾ OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2004/216/EK (OV L 67, 5.3.2004., 27. lpp.).

⁽²⁾ OV L 326, 22.12.2000., 80. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2004/67/EK (OV L 13, 20.1.2004., 43. lpp.).

4. pants

Šis lēmums ir adresēts dalībvalstīm.

Briselē, 2005. gada 1. martā

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Markos KYPRIANOU
